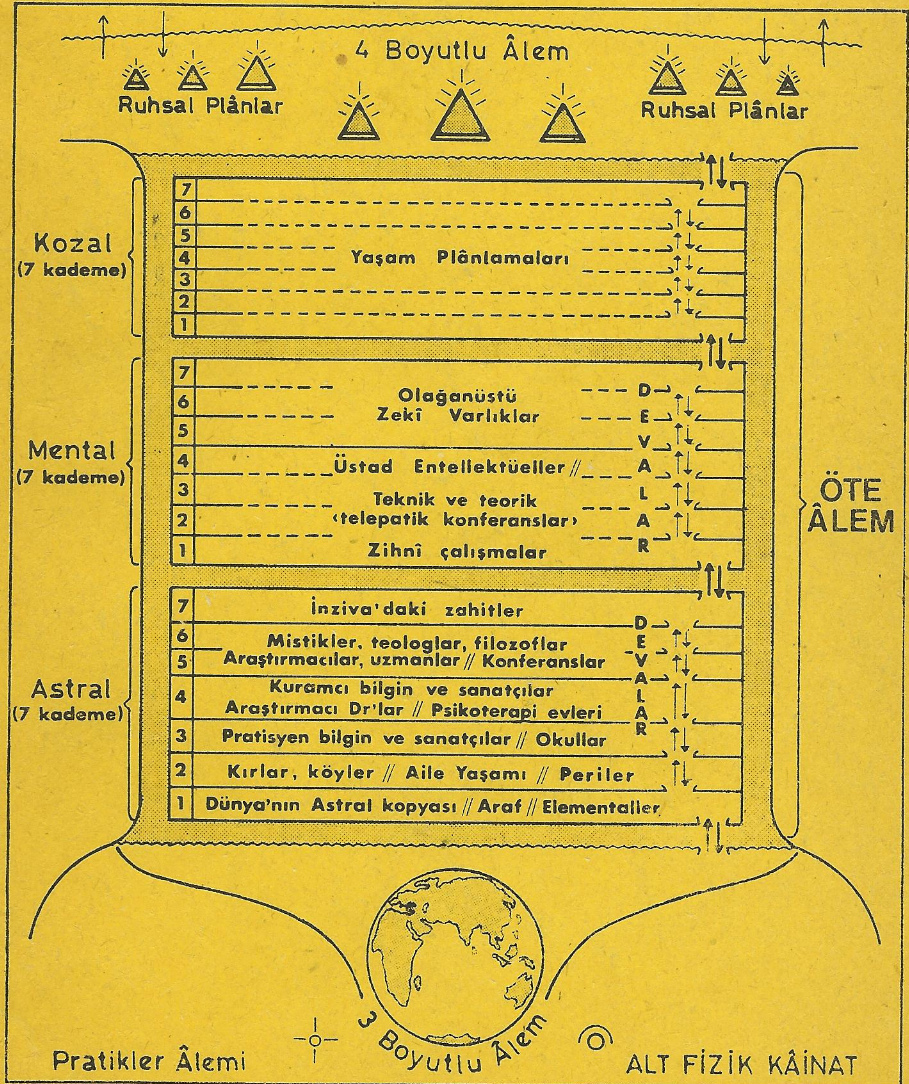
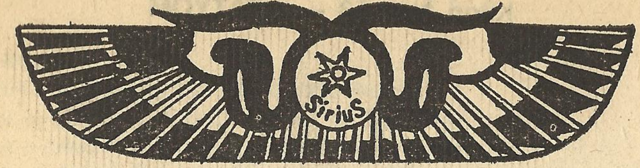
SPATYOM

YAPISI VE İŞLEVİ

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

SPATYOM

YAPISI VE İŞLEVİ

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

Yayınevi — İstanbul

Kitap No : 53 — **SPATYOM**

«Bir kişi için, fizik seviyeden daha yüksek seviyelerdeki faaliyetler, fizik dünyadaki yapay eğlencelerden ve her gün tekrarlanan normal faaliyetlerden çok daha ilginçtir. Kişi, fizik âlemdeki yaşamlarımızın evrim yolundaki ilerleyişi için gerekli olduğunu muhakkak ki idrâk eder ama, bu tutkunun amacı hep aynıdır: İnsanın kendini özgür kılması ve fizik dünyadaki sayısız yaşamlarımızdan almamız gereken dersleri mümkün olan en kısa zamanda alması. Bunu yapmak suretiyle, fizik dünyada tekrar doğmak zorunluluğundan da bir an önce kurtulacak ve fizik yaşam ortamı sayesinde öğrenilmesi gereken tüm dersleri öğrenen bir varlık için ancak mümkün olan türden, değişik ve çok daha ilginç bir varoluş biçimine aday olacaktır.»

Acharya
(Ruhsal Rehber)

Richelieu, Peter. **A Soul's Journey**, London, Sphere Books, 1977.

Birinci Baskı : Temmuz 1980
Dizgi - Baskı : Işık Matbaası
Kapak Baskı : Barış Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM
ÖTE-ÂLEM YAŞAMI VE GENEL BİÇİMİ
a — Spatyom Astral Seviyesi ve Özellikleri
b — Astral Âlem'de, Çeşitli Uğraşı Konuları
c — Astral Âlem'de, Çeşitli Şuur Hâlleri

2. BÖLÜM
ASTRAL ÂLEM'DE ARAF VE ÇOCUKLAR BÖLÜMÜ
a — Astral Âlem'de Araf ve Araf Hâleti
b — Alkolik Bir İnsanın Araf Yaşamı
c — Cimri Bir İnsanın Araf Yaşamı
d — Bencil-Kıskanç Bir İnsanın Araf Yaşamı
e — Bir İş Adamının Araf Yaşamı
f — Araf Yaşamının Asıl Amacı
g — Bilim Adamı İçin Astral'in Olanakları
h — Sanatçının Spatyom'daki Görkemli Olanakları
k — Spiritüel İnsanın Spatyom Yaşamı
l — Hayırsever İnsanın Spatyom Yaşamı
m — Astral Âlem'de Çocuklar Bölümü

3. BÖLÜM
ASTRAL ÂLEM'İN 7 SEVİYESİ VE GEÇİŞLER
a — Astral Âlem'in Seviyeleri ve Özellikleri
b — Astral Âlem'in Birinci ve İkinci Seviyeleri
c — Astral Âlem'in Üçüncü ve Dördüncü Seviyeleri
d — Astral Âlem'in Beşinci ve Altıncı Seviyeleri
e — Astral Âlem'in Yedinci Seviyesi
f — Astral Âlem'den, Mental Âlem'e Geçiş

4. BÖLÜM
MENTAL ÂLEM'İN 7 SEVİYESİ VE GEÇİŞLER
a — Mental Âlem ve Temel Özellikleri
b — Mental Âlem ve 7 Bilinç Seviyesi
c — Mental Âlem'den Kozal Âlem'e Geçiş

5. BÖLÜM
KOZAL ÂLEM'İN 7 SEVİYESİ VE GEÇİŞLER
a — Kozal Âlem ve Temel Özellikleri
b — Kozal Âlem'de, Zamansızlık Olayı
c — Kozal Âlem'de, Yaşam Plânlamaları

6. BÖLÜM
FİZİK DÜNYA'DA GENE-DOĞMAK YÖNTEMİ
a — Yeni Beden'in İnşası ve Özellikleri
b — Yeni Bir Yaşam Maketi Hazırlanışı

ÖNSÖZ

Dünya fizik hayatı, beşer varlıklarını öylesine kendisine bağlayabilen bir illüzyon ki, beşeriyet bir kollektif sarhoşluk içerisinde, cehalet ve gerilik içerisinde çırpınmaktadır. Ve kör bir dünya hayatı, insanlara daha fazlasını da veremezdi.

Maddeye doymadan, Ruh'a susamayan insanoğlu, bu ikinci sürece girdiğinde, işte o zaman gerçek benliğini ve kişiliğini edinebilmektedir. Ölüm ve ölüm ötesi âlemi bilmek ve bunların icaplarına göre yaşamak, insanları komple bir değişikliğe uğratmaktadır. Bu yüzden, genellikle bütün dinlerde ve mistik ve felsefi öğretilerde, öte âlem ve dünya ilişkisi sürekli işlenmiş ve sebep-sonuçları yorumlanmıştır.

Yaşamak denilen olay, sanıldığı kadar basit ve gene sanıldığı gibi, süresi, gününü gün etmekle doldurulacak kadar hafif bir konu değildir. Bu düşünce ile yaşayanlar, nice yaşamlarını verimsizleştirerek, bu dünya okulu'na sürekli bağlı tembel ve geri varlıklar hâline düşmektedirler. Onlar, kendilerinin tutsaklarıdırlar, ki kendilerini bilmeleri, nefsaniyet ve cahillik döngülerinden çıkmaları olmaktadır.

Öte âlem, daha yüksek evrim mertebelerine geçiş için, bir 'geçit' yeridir. Kişi bu dünyada, nice bilerek ve erdemli yaşamaktaysa, öte âlem'deki yeri de öylesine yüksek ve verimli olacaktır. Bunun tersi ise, dünya maddelerine bağlılık ve öte âlem'in en altlarındaki olanca sıkıntı ve ızdıraplar dolu çırpınışlar demektir. İnsan, kendi kaderini, kendi eylemleriyle gene kendi yazmakta ve sonuçlarına da katlanmaktadır.

—★—

1. BÖLÜM

ÖTE - ÂLEM YAŞAMI VE GENEL BİÇİMİ

«Fizik dünya üzerindeyken kontrol edilmemiş olan kalıcı alışkanlıklar, [Öte Âlem'de,] tatmin edilemeyen fantom hisler ve fantom arzular yaratırlar.... Öte Âlem'de hislere öylesine bağlı olmak, kişinin kendisinin oluşturduğu bir 'cehennem'de olmak demektir.»

Benjamin Walker

Beyond the Body, London, Routledge & Kegan Paul, 1977, p. 184.

a — Spatyom Astral Seviyesi ve Özellikleri

'Astral Âlem, duygular ve hayaller âlemidir'; bildiğimiz herhangi bir gazdan daha suptil olan ve birçok yoğunluk derecelerini kapsayan bir maddeden oluşur. *'Astral beden,'* duyguları taşıyan araçtır. Duygular, astral maddenin vibrasyonlarınca hasıl edilirler. Yüksek duygular (—sevgi, şükran, diğerkâmlık ve benzerleri—) durugörürlere suptil maddenin vibrasyonları olarak görünürlerken, aşağı duygular (—açgözlülük, kıskançlık, haset, nefsanî sevgi [ihtirasın kardeşi], gurur, vs.—) nispeten daha kaba ya da yoğun maddesinin vibrasyonları olarak görünürler. İnsan, ölmeden önce ne ise, öldükten sonra da o olacaktır. Şu farkla ki, sadece fizik bedensiz olacak ve fizik dünyanın sınırlamaları bulunmayacaktır. Erdemleri ve kötü yanları aynen kalır ama, astral bedenin akışkan mahiyetinden dolayı, bunlar, büyük iyilik ya da kötülük güçleri haline gelirler. Böylece, fizik seviyedeki azıcık bir zıddiyet hissi astral âlemde sırf nefrete dönüşür ve her iki taraf için de hoş olmayan sonuçlar yaratır. Öte yandan, en hafif bir fizik sevgi hissi, karşılıklı bir sevgi akışına yol açar ki, bu da şaşılacak derecede bir uyum ve barış atmosferi yaratır.

Astral âlem hayaller âlemi olduğu için, orada, fizik âlemde olduğu şekilde vaktin ya da emeğin harcanmasına gerek yoktur; her şey (—giysiler, yiyecek, vs.—) düşünce ile oluşturulur. Orada yaşam, uzun bir tatil şeklinde geçirilebilir. Kendimizi, gerçekten de neyi yapmayı arzu ediyorsak ona adayabilir ve kişisel uğraşlarla canımızın istediği kadar ilgilenebiliriz. Çalışmaya ayıracak zamanın bulunmaması ya da zayıf bir görme gücünün ya da yorgun bir bedenin (—astral bedende, yorulabilen hiçbir unsur yoktur—) fizik sınırlamaları gibi, daha fazla bilgi edinmekten bizi alıkoyacak hiçbir kısıtlama mevcut değildir.

Fizik bedenlerimiz uyurken, bedenlerimiz içinde astral seviyede faaliyet gösterir ve orada ölmüş olan arkadaşlarımız ve akrabalarımızla karşılaşırız. Bu kişileri gündüzün unutmaya çalışmak çok saçmadır, çünkü her yandan bizi kuşatmış durumdadırlar. Ayrılığın tek nedeni, bilincin kısıtlılığıdır. Geceleyin ne yaptıklarını hatırlayan insanların çok az sayıda olması ne yazık ki birçok bakımdan üzücüdür. Eğer insanlar bunu hatırlayabilselerdi, ölüm denilen hal onları çok daha az endişelendirirdi — cehennem ve ebedî cehennem azabı ile ilgili olarak ortalıkta dolaşan kötü söylentiler de insanlar üzerinde, çocuk masallarındaki cinlerin yetişkin bir insan üzerinde yaratacağı etkiden daha fazla bir etki oluşturmazdı.

Şu hususu çok az kişi farketmektedir ki, fizik dünyada insanlar vakitlerinin çoğunu bir büroda, bir dükkânda, tarlada ya da eğer (—kendisi ve bakmakla yükümlü olduğu kişiler adına—) yiyecek, içecek ve giyecek almak için para kazanmak zorunluluğu olmasaydı seçmeyecek olduğu belirli bir işte geçirir. Belki de bunu çok az insanın farketmesi daha hayırlıdır. Çünkü, aksi takdirde, hepimiz birden büyük bir hoşnutsuzluk

duyacaktık ve bu da evrimimiz için bir engel oluşturacak ve her yerde sorun yaratacaktı. Sadece bazı şanslı kimseler en sevdikleri işi yaparak yaşamlarını kazanmaya muktedirdirler. Bir ressam ya da bir müzisyen, kendisine bir servet kalsa dahî gene de kendi çalışmalarına devam eder. Çünkü, genellikle, onun işi kendisinin bir parçasıdır ve onun zevki haline gelir.

Astral Âlem'de geçerli olan şartlardan bazılarının bir özetini vermek gerekirse şunları anlatabiliriz:

b — Astral Âlem'de, Çeşitli Uğraşı Konuları

Yaşamı boyunca nefsanî amaçlarla iş peşinde koşmaktan başka bir şey düşünmemiş olan bir insan için spatyom, önceleri, biraz sıkıcı gelecektir. Bu hâl, özellikle, parayı sırf paranın kendi hatırı için sevmek gibi bir huy edinmişse daha da belirgin olacaktır. Bu tip bir insanın, spatyomda gerçekten mutlu olabilmek için, daha başka şeylere ilgi duyması gerekecektir. Ancak, eğer bir insan yaşamı sırasında müzikten hoşlanıyorsa, bu takdirde ölümünden sonra da hoşlanacak ve önceden tatmin edememiş olduğu özlemlerini gidermek için bir çok fırsata kavuşacaktır. Müziksever kişi, eğer isterse, vaktinin tümünü dünyanın üretebileceği en iyi müziği dinlemekle geçirebilir. Mesafeler artık bir engel oluşturmaz: Bir süre için Londra'daki bir Opera'yı dinleyebilir; sonra, en çok bir dakikalık bir gecikme ile New York'daki ya da Avustralya'daki bir başka icraatı dinliyor olabilir. Eğer yeniden enkarne olmamışlarsa, geçmişin büyük müzisyenleri ile karşılaşabilir. Fizik dünyadaki müziğin Astral Âlem'in daha suptil maddesinde oluşturduğu görkemli düşünce-formlarını (1) görebilir. Yaşamı sırasında herhangi bir müzik aletini çalmamasına rağmen, artık hayal gücü ile müzik üretebilir. Fizik dünyada, güzel müzik parçaları tahayyül edebilen, an-

cak işin tekniğini bilmediğinden ötürü meramını ifade edemeyen birçok insan vardır. Bu tür bütün insanlar astral âlemde gerçekten de kıskanılacak durumdadırlar. Çünkü, kendi doğal özlemleri, tamamen fizik âleme ait olan şartların yardımına bağlı olmayan şeylere yöneliktir.

Sanattan hoşlanan insan için, dünyanın tüm başyapıtları, sanat galerilerinde de olsalar, özel kolleksiyonlarda da olsalar, artık kendisinin istediği gibi gezebileceği bitmez tükenmez bir resim sergisini oluştururlar. Birçok sanatsever, yaşamı boyunca örneğin Roma'ya gitmek istemiştir. Böyle bir kişi için, sadece oradaki sanat eserlerini sindire sindire seyretmek bile büyük bir hazdır. Sanatsever kişi, geçmişin sanatkârları ile karşılaşabilir. Bu sanatkârların, fizik dünyaya ölüp de spatyoma geçtikleri için uğraşlarına duydukları ilgiyi yitirdiklerini sanmamak gerekir. Aksine, spatyom'da sanatlarını anlatabilmek için fırça ve tuval kullanmaya ihtiyaçları olmadığından, artık güzel düşünce-formları yaratmaktadırlar. Fizik dünyadaki tek anlatım metodları tuvalle idi ama, ölümden sonra yarattıkları düşünce-formları aynen buradaki resimler gibidirler; onlar gibi gözle görülebilirler ve çok daha güzel olurlar. Buradaki birçok sanatkâr, eserleri tamamlandığı zaman, herkes, yeteneklerini alkışlasa dahî kendilerinin hiçbir zaman tatmin olmadıklarını belirtmiştir. Çoğu kez, *«Hayal gücümün canlandırdığını, tuval üzerine tam olarak aktarabilseydim ne iyi olurdu. Ama hiçbir zaman tam olarak ortaya çıkmıyor,»* derler. Astral Âlem'de yaratılan resimler sanatkârın algıladığına tıpatıp uyduğu için, sanatkârların hayal güçlerinin yaratıları orada fizik dünyadaki en iyi resimlerden daha güzeldir. Astral Âlem'de kitapseverler de hoşça vakit geçirirler, çünkü fizik dünyanın kütüphaneleri artık araştırmalarına açıktır.

Ölümden sonra bir insana ne olduğuna dair bir örnek vermek için, tamamıyla fizik dünya yaşamı içinde yaşayan türden bir insanı ele alalım. Bunu söylemekle, bu insanın kötü biri olduğu ya da birçok kötü huyu bulunduğunu anlatmak istemiyoruz. Aksine, muhtemelen, yaşamı sırasında oldukça popüler bir kimsedir ve daima bir arkadaşlar grubu ile çevrili olup, genellikle hakkında herkes iyi şeyler söyler. Muhtemelen, zevkleri, iyi yaşamak, tiyatrolara, danslara gitmek ve *'sosyete insanı'* denilen türden bir kimsenin yaşamını oluşturan binbir işi yapmaktan ibarettir. Kuşkusuz, başarılı bir iş adamıdır ve örnek bir eş olarak mütalâa edilir. Her şeye rağmen yine de yaşamı (—hem işi hem de zevkleri—) sadece fizik dünyada elde edilebilir türden fizikî unsurlara bağlıdır. Çevresine bakan herkesin görebileceği gibi, böyle birçok insan vardır.

Bu tür bir insan, ölümden sonra, muhtemelen çok sıkılacak ve hemen hemen yapacak hiçbir şeyi olmayacaktır. Kısa bir süre sonra, iyi akşam yemeklerinin ve karmaşık iş uğraşlarının düşünce-formlarını oluşturmak, fizikî sonuçlar alınmayınca, hiç de tatmin edici olmayan bir vakit geçirme metodu haline gelir. Yeryüzündeyken yediği yemeklerin ve içtiği şarapların tadını tahayyül edebilmesine ve hatta takdir edebilmesine rağmen, en kaliteli şarapların içildiği iyi bir akşam yemeğinden sonra duymaya alıştığı fizikî tatmini duyamaz. Ne kadar çok içerse içsin, içki içtikten sonra, yaşamı sırasında hissettiği sonucun aynısını hissedemez ve fizik dünyadaki iyi bir akşam yemeğini izleyen doygunluk hissi *«astral»* yemekte mevcut değildir. Hayal gücünde oluşturulan başarılı bir iş uğraşısından da fazla bir tatmin elde edemez. Çünkü, Astral Âlem'de herhangi bir şey satın alınıp satılamayacağı için, bu yoldan edineceği parayı kullanamaz. İstediği miktarda, binler-

ce altının düşünce-formlarını oluşturabilir ama, bu altınlarla ne yapabilir ki? Hiçbir şey! Hazinelerle çevrili olarak bir ıssız adaya düşen bir kimseye benzetilebilir. Uygar bir ülkeye taşıyabilmesi halinde kendisi için çok değerli olacak bu hazine, hiçbir alıcının ve alınacak hiçbir şeyin bulunmadığı bu yerde işe yaramaz. Issız adadaki insan, kurtarılma ihtimali olduğu sürece, Astral Âlem'deki insana nazaran daha avantajlıdır; yeni bulduğu serveti ile ülkesine dönebilir. *«Ölü»* insanın böyle bir ümidi yoktur, çünkü fizik dünyaya geri döndüğünde, önceki yaşamlarında edindiği deneyimlerden başka bir malı mülkü olmayan bir çocuk olarak gelir. *«Yüksek Benliği»* tarafından *«bilgi haznesi»*nde ([18]) depolanan bu deneyimlerini, giderek evrimleştikçe, fizik seviyeye indirmeye daha bir muktedir olur.

Astral Âlem'deki kişi, alıştığı sporları yaparken de buna benzer bir tatminsizlik duyar. Örneğin, golf oynadığını düşünelim. Yeni yaşamında, arzu ederse, hâlâ daha golf oynayabilir. Fakat, bundan çabucak bıkacaktır. Çünkü, yaptığı her atış, topa vururken düşündüğü noktanın tam üzerine isabet eder. Oynanan her bir raund, hiçbir zaman bir öncekinden farklı olmayan mükemmel bir raunddur. Golf oynayan kişi, yapmayı arzu ettiği vuruşun bir düşünce-formunu oluşturur ve akışkan astral madde, zihinde ifade bulan düşünceyi derhal form halinde yerine getirir. Böyle bir oyunun kısa bir süre sonra ne kadar sıkıcı bir hale geleceğini ve fizik dünyada bir gün usta bir oyuncu, ertesi gün ise belki de acemi biri gibi oynayacağı oyunlardan ne kadar farklı olduğunu kolaylıkla tahayyül edebiliriz. Sonucun kesin olmayışı oyunun çekiciliğini oluşturuyordu, ki bu husus artık astral seviyede mevcut değildir.

c — Astral Âlem'de, Çeşitli Şuur Hâlleri

Tüm yaşamı boyunca kendisine, istenen mükemmellik derecesine ulaşamayan herkesin nasibinin cehennem ateşi ve ebedî cehennem mahkûmiyeti olduğu öğretilen bir insanı düşünün. Ölümden sonra, kendisini bu tür düşüncelerden kurtarabilmenin zorluğu çok ıstırap çekmesine neden olur. Böyle düşüncelerin gerçek olmadığına dair artık kanaat getirmiş olmasına rağmen, aldatılmış olduğu düşüncesi kendisine sürekli azap verir. Bu düşünceleri bir kenara bırakabilene kadar, görecek ve öğrenecek çok şeyin bulunduğu bu [spatyomsal] *'yeni yaşamı'*nda yerleşemeyecektir.

Bu yüksek seviyeden, geriye dönüp de fizik yaşamlarına baktıklarında, harcamış oldukları birçok fırsatın idrâkine vardıkları için ıstırap çeken daha başkaları da vardır. Bu, onlarda değişik şekillerde etkiler oluşturur. Bazıları pişmanlıkla dolarlar. Daha makûl olan diğerleri ise bir dahaki sefere fırsatlarını harcamamaya karar verirler.

Diğer bir örnekte ise, ölümünden önce büyük bir aileyi geçindiriyor olan birini ele alalım. Muhtemelen, onlar için yeterli derecede maddî imkânlar bırakmadan ayrılmıştır ve nasıl geçinecekleri hakkında kaygıya kapılır. Bu çok doğal bir şeydir ama, aynı zamanda çok akılsızca bir kaygıdır da. Fizik bedenini terketmiş olduğu için, artık fizik seviyede herhangi bir sorumluluğu kalmamıştır. Ne kadar kaygılanırsa kaygılansın, bunun hiçbir pratik yardımı olamaz. Üstelik bu kaygı, arkada kalanları, gerekli olandan daha fazla bir hüzün yaratacak şekilde etkiler. Arkada kalanların dertlerini azaltmak yerine çoğaltmaktadır. Bu sorun ancak, fizik dünyayı terkeden kişi, arkada bıraktıklarının, her biri kendi karmasını telâfi eden ayrı ayrı egolar [varlıklar] olduklarını idrâk ettiği zaman çözülmüş olur. Muhtemelen de geçirmekte oldukları bu sıkıntı, bu yaşam süresince telâfi edilmesi gereken kötü karmanın bir bölümünü gidermek için bir fırsattır.

Fizik dünyada, kendi kontrolleri dışındaki şeyleri dert edinerek ya da — daima, en kötü ihtimalin olacağı

kanaatini taşıyıp — gelecek hakkında karamsar olarak kendi kendileri için daima dert yaratan kişiler vardır. Bu tür insanlar ölümden sonra değişmezler: Kederli olmayı ve gittikleri her yerde kasvet neşretmeyi sürdürürler. Maalesef, bu kasvetli fikirleri taşıyan insanlar, aynen fizik dünyada yaptıkları gibi bir araya gelirler ve saplantılarının gün gibi aşikâr olmasına rağmen, ölmeden önce inandıklarına inanmaya devam ederler. Er ya da geç bu tip insanlara, akılsızlıkları, bu tür vakalara yardım etmek için çıkacak fırsatları her an gözetleyen *'öğretmen varlıklar'* tarafından idrâk ettirilir.

Spatyomda öğretmen durumunda olan varlık, kınadığı şeyi ortadan kaldırmakla,, oluşturduğu boşlukları, daha makûl, daha rahatlatıcı bir şeyi — sadece şimdiye değil, geçmişe ve geleceğe de açıklık getiren bir şeyi sunarak doldurmalıdır. İnsan, kendisine yabancı geliyor diye bir fikri hiçbir zaman reddetmemeli, aksine bu fikrin her veçhesini dinlemeli ve kendisi sonuçlar çıkarmalıdır. Zihnimiz geçici olarak karışabilir. Fakat, bu karışıklıktan bir ışık doğabilir ki, bu ışık insanın, kendisini en sonunda *'bilgiye'* ve *'mükemmel insanın bilgeliği'*ne ulaştıracak olan yoldaki ilk adımını atmasını sağlayacaktır. Ödüllendirilme ya da cezalandırılma fikrinden kurtulmalıyız. *Ödül ya da ceza yoktur.* Ancak, sonuç vardır, sebep ve sonuç vardır ve Yasa, burada, fizik dünyada faal olduğu şekilde daha yüksek dünyalarda da faaldir. Spatyomda da şimdi yaşadığımız ve şimdi olduğumuz gibi olacağız ve oradaki yaşamımız, burada, fizik dünyada kendi kendimizi çevrelemiş bulunduğumuz düşüncelerle biçimlendirilecektir. Böylece daha yüksek şeylere, bilime, sanata, müziğe, edebiyata ve doğanın güzelliklerine, aslında tamamen fizikî olmayan her şeye karşı akıllıca bir ilgi duyalım ki, spatyomda sevinçli bir yaşamımız olsun ve dünyadaki yaşamımızla kendimizi hazırlamamış olmamız halinde hiçbir işe yaramayacak olan fırsatları değerlendirebilecek bir durumda olalım.

2. BÖLÜM

ASTRAL ÂLEM'DE ARAF VE ÇOCUKLAR BÖLÜMÜ

«Ruhsal Âlem [Spatyom], çocuklar için yeni bir dünya, her arzularının karşılanabildiği bir macera, sevinç, huzur ve tatmin dünyasıdır. Gene de ebeveynlerin çoğu, çocuklarının beklenmedik ölümü karşısında üzüntüye ve kedere kapılırlar....»

Enid S. Smith

«When Your Child Passes to Spirit», **Psychic Observer,** Vol. 36, No. 1 (January-March 1975), p. 33.

a — Astral Âlem'de Araf ve Araf Hâleti

Dinler, ölümden sonra, ümitsiz derecede kötü olanların derhal ebedî bir cehenneme düşerken, azizlerin ve ermişlerin hemen cennete gittiklerini söylerler. Ne çok iyi ne de çok kötü olan, orta seviyeden bir insan ise, adına *Araf* (Purgatory) denilen bir ara kademede uzun ya da kısa bir süre için kalmak ihtiyacındadır, ki burada hataları giderilir. Ebedî cehennem diye bir şey yoktur (—böyle bir şey olamazdı, çünkü sonlu bir neden, sonsuz bir sonuç yaratamaz—) ve zihinlerinde bu korkuyu taşıyarak astral âleme intikâl edenler, zor bir başlangıç kademesinden geçerler. Dinlerin azizler ve ermişler hakkındaki beyanlarının ise daha bir aslı vardır. Çünkü, adına *'cennet dünyası'* diyebileceğimiz bir durum mevcuttur ve bazı yüce varlıkların, birinci kademe olan astral âlemden hızla süzülerek doğrudan ikinci kademeye, yani mentâl âleme geçerek evrimlerini orada sürdürmeleri ihtimal dahilindedir. Beşeriyetin büyük bir kısmı için, cennete ya da cehenneme gitmek diye bir sorun sözkonusu değildir. Çoğunluğun ilerleyiş tarzı [diğer] iki durumdan geçmek şeklindedir: Bunlardan aşağı seviyede olanı *«araf»* adıyla bilinir (2).

Dinlerin, arafın, ıstıraplı bir işlemle (—ateşte yanmakla sembolize edilir—) hataların ortadan kaldırılmasını kapsayan bir ara durum oluşuna dair öğretileri bir dereceye kadar gerçeği yansıtır ([21]). Fakat, bu öğretiler, Hıristiyanlık'ta Kilise'nin *'günah çıkarması'* ve *'günahları affı'* gibi asılsız teoriler sonucunda saygınlığını tamamen yitirmiştir. Bu saçma inançlar, insanların, bir kademenin derslerini öğrenmeden para karşılığında o kademeden kendilerini çıkarabileceklerini telkin etmektedir. Tabiî, böyle bir şeyin olmasına imkân yoktur. Kilise'ye vereceği para ne kadar çok olursa olsun, öldükten sonra bir insanın başına geleceklerde en ufak bir değişiklik dahî olamaz. Para, yaşamı sırasında fizik dünyanın yasalarını atlatmasına yardımcı olabilir ama, bu dünyayı terkettikten sonra değerini kaybedecek ve onun kendi varlığı sözkonusu olduğu sürece, geride kalan akraba ve arkadaşlarınca yapılacak böyle bir harcama boşa gidecektir. Paranın bir Tabiat Kanunu'nu saptırabileceğini telkin etmek çok saçma bir şeydir. Para teklif ederek Yerçekimi Kanunu'nu saptıramayacağınız gibi, İlâhi Adalet Yasası'nı da mumlar, dualar ve adaklarla kandırarak, saptıramazsınız.

Araf, astral âlemin alt seviyelerinde yer alan ve büyük ölçüde bir temizlenmenin ve gelişmenin meydana geldiği bir *'bilinç hâli'*dir. İnsan ölümden hemen sonra arafa geçer ve bu bölgede, kendisini hep arzu bedenine bağlı kılacak olan, aşağı seviyeden körleştirici arzulardan arındırılır. Evrim, insanın daha yüksek bölgelere ilerlemesini gerektirir. Bunu yapabilmesi için de fizik yaşamda sahtekârlık, gaddarlık, vs. ile başka insanlara ıstırap çektirdiği şekilde ıstırap çekmesini sağlayan seviyelerden geçer. Zamanla ve ıstırap çekerek, dürüstlüğün, adaletin, hoşgörünün, vs. önemini öğrenir ve bunu ikmâl ettiğinde yoluna devam eder. Bir sonraki enkarnasyonunda günahtan arınmış olarak doğacak (—ancak, aynı arzulara yenik düşme eğilimi hâlâ daha mevcuttur—) ve o yaşamda işlediği her kötü fiil serbest irade sonucu olacaktır. Bu böylece sürüp gider, tâ ki insan, acı araf deneyimleri sonucunda, hoşgörülü olması ve karşılığında kendisine nasıl muamele edilirse edilsin başkalarına iyilik yapması gerektiğini öğrenene kadar. Bazı Ebedî Yasalar tesis edilmiştir ve bu Yasalar'ı oldukları gibi anlamaya çalışmalıyız. Eğer hiçbir Tabiat Kanunu olmasaydı, dayanabileceğimiz hiçbir şey olmaksızın kısa bir süre sonra kargaşa içersinde kalırdık. Fakat, Tabiat Kanunları vardır ve bu Yasalar, İlâhi İrade'nin ifadesidirler.

b — Alkolik Bir İnsanın Araf Yaşamı

Arafta nelerin olup bittiğini bazı örneklerle açıklamaya çalışalım:

Arafı anlatırken daima verilen ilk örnek, en kolay kavranılan örnek olduğu için, kendisini aşırı bir şekilde *'içki'* felâketine kaptıran insandır. Hepimiz, bu içki felâketinin ne olabileceğini gayet iyi biliriz. İçkinin verdiği zevke karşı duyduğu şiddetli arzuyu tatmin etmek için bir insanın yaşamını mahvettiğini, hanımını ve çocuklarını aç bıraktığını ve sayısız suçlar dahî işlediğini sık sık duyarız. Bir insan sadece susuzluğunu gidermek için içki içtiği takdirde, ölümden sonra içkiye karşı bir arzu duymaz — çünkü, açlık gibi susuzluk da astral âlemde bilinmez. Fakat, içkiye karşı duyulan arzunun kökeni susuzluk olmayıp, belirli bir zevk verici duyguya karşı duyulan şiddetli arzudur. Sözkonusu insanı yaşamı sırasında öylesine dehşetli davranışlara sürükleyen o şiddetli arzunun aynısı ölümünden sonra her zamankinden daha güçlü bir hâle gelecek, ancak artık fizik bedenini yitirdiği için de bu arzuyu tatmin etmesi imkânsızlaşa-

caktır. Arzu, sadece ve hatta genellikle fizik bedene ait bir olgu değildir; arzu bedenine ait olup arzu bedeninin işlevlerinden biridir. Astral âlemin diğer adları *«arzu âlemi»* ve *«duygusal âlem»*dir. Bu âlemde arzular ve duygular sulandırılmamış bir hâldedirler: Bir arzunun tüm gücü, şimdi, fizik bedenindeyken gerçek arzunun kuvvetinin sadece yüzde biri kadarını hissetmiş olan bir insanı şiddetle çeker. Bunun müthiş bir ıstırap olduğunu hiç kimse inkâr edemez. Fakat, ayrıca, bu insanın cezalandırılmakta olduğunu da hiç kimse iddia edemez. Olanlar, *«sebep-sonuç yasası»*nın işlerlik kazanmasından başka bir şey değildir. Bu insan, ektiğini biçmektedir: Şimdi, yaşamı sırasındaki eylemlerinin sonucunu hissetmektedir. Bunun bir cezalandırma olduğunu söyleyemeyiz. Kendisinde bir arzu oluşturmuştur ve bunun sonucunda ıstırap çekmektedir. Istırap çektiği süre, kendisine, *'ebediyet'* kadar uzun gelebilir ama, gerçekte bu süre sadece birkaç gün, birkaç hafta ya da birkaç ay olabilir. Son derece sınırlı olan belirli bir dereceye kadar, arzusunu imajinatif olarak giderebilir. İçkinin düşünce-formlarını oluşturup, bu içkiyi içmekte olduğunu tahayyül edebilir. Hatta, içkinin tadını dahî tahayyül edebilir. Fakat, yaşamı sırasında içme nedenini oluşturan o sonucu, o duyguyu yaratamaz. Bu duyguya en çok, fizik dünyadakilerin içmekte oldukları yerlere gidip (3) alkolün dumanlarını sanki içine çekerek yaklaşabilir. Bu da kendisini çok sınırlı bir şekilde tatmin edebilir. Çok fazla bir tatmin duyamaz ama, bu da bir şeydir ve artık fizik bedeni olmadığından da bulabileceğinin en iyisi budur.

Böylece, bu örnekte, deneyimlerini anlatabilmesi hâlinde, gerçekten de cehenneme atılmış olduğunu söyleyecek olan bir insanın durumunu görüyoruz: Bu muhakkak ki ebedî bir cehennem değildir ama, devam

ettiği sürece o insana sanki ebediyetmiş gibi gelecek kadar uzun ve yeterince ıstırap vericidir. Esas sorun şudur ki, böyle bir insana (—böyle bir deneyimin vuku bulmasının önlenmesi anlamında—) gerçekten de hiç kimse yardım edemez. Yapılabilecek tek şey, olup bitenleri ve bütün bunların nedenini ona dikkatlice açıklamak ve kendisine, tek çıkış yolunun sözkonusu arzudan kurtulmak olduğunu, çünkü bu arzunun kendiliğinden ortadan kalkmaması ya da terkedilmemesi hâlinde ıstırabın sürmesi gerektiğini anlatmaktır. Er ya da geç bunu idrâk edecek ve böylece de araf'ının bu kademesi sona ermiş olacaktır.

c — Cimri Bir İnsanın Araf Yaşamı

İkinci örnek olarak, dünya üzerindeyken paralarını biriktiren ve sadece kendisi ulaşabilecek şekilde saklayan *'cimri'* bir insanı ele alalım. Yaşarken, paralarını istif ettiği kasayı sık sık kontrol etmekten ve altınlardan ya da kâğıt paralardan oluşan yığınlarla oynamaktan büyük bir zevk alıyor olsun. Sevinç içersinde, *«Hepsi benim, hepsi benim! Benden başka hiç kimse onlara dokunamaz,»* diye düşünüyordur belki de. Peki, ölümünden sonra hazinesinin başkalarının eline geçişini ve onlar tarafından harcanışını astral seviyede gördükçe acaba neler hissediyordur? Hiçbir şey yapamayacağı muhakkaktır. Ancak, ölümünden sonra uzunca bir süre, paralarını sakladığı kasanın çevresinden bir türlü ayrılamaz. Parasının yeni sahipleri olma ihtimali bulunan kişileri bundan vazgeçirmeye de çabalayabilir. Onları elinden geldiğince paralarından uzak tutmaya çalışır. Ancak, onlarla tek temas kurabildiği an, uyuyup da geçici olarak kendi seviyesinde bulundukları süredir. Bu kişiler ise çoğu kez bu tür konuşmaların hiçbirini hatırlamazlar ve böylece de etkilenmemiş olurlar. İçki düş-

künü insan gibi cimri insanı da hiç kimse cezalandırmamaktadır ama, her halükârda, kontrol altına alınmamış olan tamahkârlık ve açgözlülük duygularından ötürü ıstırap çekmektedir. Eğer mutlu olmayı istiyorsa tamamen fizikî olan şeylerden uzaklaşmalıdır.

d — Bencil-Kıskanç Bir İnsanın Araf Yaşamı

Genellikle rastlanan bir diğer vaka da birine aşık olduğunu düşünen, ancak gerçekte kendi kişisel tatmini için o kişiye hem bedenen hem de ruhen sahip olmayı isteyen son derece *'kıskanç'* bir insanın durumudur. Gerçekten seven bir insan muhakkak ki sevdiği kişinin başkalarının takdirine ve dikkatine mazhar olmasından hoşnut olacaktır ama, kıskanç bir insan için durum böyle değildir. Yaşamı süresince hep kıskançlık gösterdiği için, ölümden sonra da kıskanç olarak kalır: Sözde sevmiş olduğu kişiye yaklaşan insanları devamlı izleyerek ve onlardan nefret edip onları etkilemeye çalıştığında çabalarının faydasız olduğunu görerek, gereksiz yere kendi kendisine sürekli eziyet eder. Bu tip insanları kıskanç oldukları için hiç kimse cezalandırmamaktadır. Onlar sadece, karma ya da sebep-sonuç yasasının beşerin kontrolü dışındaki işleyişi sayesinde, kendi akılsızlıklarının sonuçlarını biçmektedirler. Onlara yardım edebilmenin tek yolu, onlara öğüt vermek, ne kadar akılsızca hareket ettiklerini kendilerine göstermeye çalışmak ve huzura kavuşmak için yapmaları gereken tek şeyin, sevgilerinden nefsaniyeti kaldırmak ve hiç kimsenin, bunu yapmayı ne kadar arzu ederse etsin, bir başka benliğe, bedene ve ruha sahip olamayacağını idrâk etmek olduğunu onlara açıklamak şeklindeki aklî metodu uygulamaktır.

e — Bir İş Adamının Araf Yaşamı

Spatyomun araf seviyesinden son bir örnek daha vermek gerekirse, bunu, *'iş adamı'* diye nitelendirdiğimiz insanlar arasından seçmek doğru olacaktır. Bir iş adamı, yaşamı sırasında, rakiplerinden birini iflâs ettirmiştir. Bazı arkadaşlarınca eleştirildiğinde de acımasız davranışın iş hayatında gerekli olduğunu, kendisinin ne kadar amansız mücadelelerden geçtiğini ve bu dersin en sonunda rakibine yararlı olacağını söylemiştir. Gerçekten de birkaç yıl geçtikten sonra, iflâs etmiş olan kişi durumunu tekrar düzeltmiştir. Dahası, bir zamanlar kendisini iflâs ettiren iş adamından çok daha başarılı bir iş adamı haline gelmiştir. Acımasız iş adamı ise bir rakibe acımasızca davranılmasının gerçekte üstü örtülü bir hayır olduğuna dair düşüncesinde ne kadar haklı olduğunu göstermek için bu vakayı sık sık örnek olarak vermiştir. Yaşamı süresince de bu vaka üzerinde bunun dışında tek bir düşünce dahî aklından geçmemiştir. *Araf* dediğimiz yerde, rakibinin öyküsünün tümü kendisine gösterildiğinde ise her şey o kadar değişik gelir ki! Arafta, rakibinin iflâstan sonraki hâlini, eve dönerek başına gelenleri hanımına anlattığını görür. Rakibinin üniversitede kariyere başlayacak olan oğlu da olanlar üzerine bu kariyerden vazgeçerek, kendisine önerilen ilk işi, basit bir memuriyeti kabûl etmiştir. Rakibi tekrar iş hayatına atılır ve zamanla zengin bir insan olur ama, artık oğluna yardım etmesi için çok geçtir. Peki, oğlunun başına neler gelmiştir acaba? Kaderin kendisine oynadığı bu oyunu hazmedemeyen (4) genç adam, yeni faaliyet alanında kendisine bir yer edinip de bundan mümkün olduğunca yararlanacağı yerde, bir an önce para kazanabilmek amacıyla kötü yollara sapar, kötü kişilerle arkadaşlık kurar ve en nihayet hapse düşer. Bu durum annesinin yaşam sevincini yitirmesine ve sonunda da ölümüne yol açar. Artık bütün veçheleriyle görülen bu öykü büyük bir trajedidir. O acımasız iş adamı, yaşamı sırasında öylesine pervasız

olan ve ufak bir rakibinin geçici olarak iflâs etmesinin yanısıra, ayrıca genç bir adamın kariyerinin mahvına ve bir annenin ıstırap içersinde ölümüne yol açan açgözlülüğünün sonucunu idrâk ettiği zaman büyük bir ıstırap çeker.

f — Araf Yaşamının Asıl Amacı

Spatyomda tüm eylemlerimizin sonuçlarını tam olarak ve komple bir hâlde görürüz. Bazılarımız yarattıkları sonuçları görürlerken ıstırap çekmek yerine, gelecekte farklı davranacaklarına dair söz verirler. Araftaki bu deneyimlerden amaç, bu tür şeylere karşı kişinin bakış açısının değişmesidir. Bakış açımız bir kez değişti mi, araftaki deneyimlerimiz de sona ermiş demektir. Bu dersleri tüm ayrıntılarıyla öğrenmek suretiyle, gelecekteki fizik yaşamlarımızdan sonra astral âlemin alt seviyesinden geçişimizi yukarıda anlattığımız türden deneyimlerle pek geciktirmemeyi sağlamış oluruz. Bir dersi sadece bir kez öğrenmemiz gerekir ve bunun sonucunda karakterimizin değişmesi hâlinde de gelecekte birçok dertten ve geçici ıstıraptan uzak dururuz.

g — Bilim Adamı İçin Astral'in Olanakları

Orta seviyeden bir insanla ortalama standardın aşağısındaki bir insanın astraldeki deneyimleri fizik dünya üzerinde yaşamış oldukları yaşamların şekli ile nasıl uyumluysa, orta seviyenin yukarısındaki *'entellektüel insan'*ın deneyimleri de kendi yaşam tarzı ile uyumludur. Bu tür insanlar astral âlemin alt seviyelerinden üst seviyelerine çok daha çabuk geçerler ve buralarda, ilgi duydukları herhangi bir deneysel çalışmayı sürdürebilmelerinin yanısıra, ayrıca çevrelerine kendilerininkine benzer beğenileri olan öğrenciler de toplayabilirler. Bu

tür bir araya gelişler sık sık görülür: Örneğin, öğrencilerinden oluşan grubuyla birlikte bilim adamı ile daha da küçük grubuyla birlikte matematikçinin her ikisi birden astral âlemi fizik dünyaya nazaran çalışmalarına çok daha yatkın bir dünya olarak mütalâa ederler. Çünkü, şimdi *'dört boyutlu mekân,'* deneyler yürütme fırsatları ile birlikte etüd edilebilir ([17]).

h — Sanatçının Spatyom'daki Görkemli Olanakları

Ressamın çevresinde, kendi becerisini taklit etmeye çalışan bir öğrenciler grubu vardır. Bir müzisyen için de böyledir. Özellikle müzisyen gerçekten sevinçlidir, çünkü artık sadece fizik dünyanın müziğine değil, denizin ve rüzgârın müziğinden *'planetlerin müziği'*ne kadar Tabiat'ın Müziği'ni de dinleme fırsatını elde etmiştir. *'Planetlerin müziği'* gerçek bir olgudur: Planetler uzaydaki görkemli eğrilerini izlerlerken düzenli bir şarkı oluştururlar. Tüm engin Kozmik Âlem ile ilgili olan müzik ve renkler mevcuttur. Fakat, daha henüz, birçok faaliyetleriyle birlikte Kozmik Yaşam'ın görkemini ancak bir karıncanın bizim yaşamımızı anladığı kadarıyla anlayabilmekteyiz. Bir müzisyen yüce *'Müzik Melekleri'*yle [Müzik Devaları ([5])] karşılaşabilir. Çünkü, müzik için yaşayan, kendilerini müzik içersinde ve müzikle ifade eden, bizim için konuşmak ne ise onlar için de müziğin aynı anlamı taşıdığı Melekler mevcuttur.

k — Spiritüel İnsanın Spatyom Yaşamı

Yüksek seviyeden konular üzerinde derin bir şekilde düşünmüş bulunan *'spiritüel insan'*ı spatyomda sonsuz bir sürûr hâli beklemektedir. Yaşamı boyunca imanına ve kendi aklına güvenmesi gerekmiştir ama, artık fizik dünyada incelediği birçok teorinin doğrulu-

ğunu kanıtlayabilir. Bu *'bilgi'*nin böyle bir insana vereceği sevinci ve huzuru tahayyül dahî edemeyiz: Karanlık içersinde mücadele edegelen bu insan şimdi belirli bir dereceye kadar ışığı bulmuştur.

l — Hayırsever İnsanın Spatyom Yaşamı

Yaşamı boyunca tek bir düşünceyi, tek bir amacı (—hemcinslerine yardım etmeyi—) gözeten *'hayırsever insan'* astral âlemde belki de en büyük fırsata kavuşur. Çünkü, artık vaktinin tümünü yardım etmeye ve hizmetlerine ihtiyacı olanları rahatlatmaya hasredebilir. Astral âleme henüz yeni intikal etmiş olanlara yardım etmek şeklindeki özel görevi üstlenmesi hâlinde, astral yaşamının her dakikasını dolduracak bir iş bulacaktır. Cahil kişilerin çok, yardım edenlerin de az olması yüzünden, bu göreve duyulan ihtiyaç savaş zamanında iyice artar. Böylece, bu tür bir görev için kendilerini uygun hâle getirmiş olan ve bu değerli fırsatı kaçırmayan kişiler çok iyi bir karma edinirler.

Bundan dolayı, *'bilgi'*nin peşinden koşunuz. Fakat bunu sadece kendinize yardım edebilmek için değil de, bu *'bilgi'* ile, ıstırap içersindeki kardeşinize yardım edebilmek için ve bu Yüce Evrim Programı'na katkınız olabilsin ve her düşünen insanın olması gerektiği gibi, cahil insanlara bir *'rehber'* ve bir *'yardımcı'* olabilesiniz diye yapınız.

m — Astral Âlem'de Çocuklar Bölümü

Astral âlemin en hoşa giden bölümlerinden biri de, gerçekten de kendilerine özgü bir dünya oluşturan *'çocuklar'*ın bulunduğu yerdir.

Çocuklar, sanki, beşer dünyasındaki yegâne gerçek doğal varlıklar, yaşam sevincini anlayan yegâne kişilerdir. Bunun nedenini şöyle açıklayabiliriz: Çocuklar, fizik dünyaya daha henüz yeni dönmüş oldukları için, en yüksek seviyedeki yaşamla, büyüdüğümüzde ve adetlerin ve *'saygınlığın'* kabuğu ile çevrelendiğimizde maddî varlıklar hâline gelen bizler tarafından bahsedilmeyen ve tahayyül edilmeyen Tabiat Âlemi, periler ülkesi ve güzellikler ülkesi ile bir olan yaşamla belirli bir teması hâlâ daha korurlar. Bununla kıyaslanabilecek olan benzer bir durum da hayvanlar âleminde gözlemlenebilir. Örneğin, aslan yavruları bebekken son derece tatlıdırlar. Doğduklarında, onlar için korkunun sözkonusu olmadığı astral âlemden henüz yeni geldiklerinden, korkuları yoktur. Birkaç ay, hatta bir yıl sonra, ait oldukları *«grup ruhu»*nun (6) bir parçası olan içgüdüleri bilinçlerinde tezahür etmeye başlar. Bundan sonra da beşer ırkına karşı korku ve husumet duyarlar ve artık güvenilir hayvanlar olmaktan çıkarlar.

Çoğunlukla hiçbir şey, bir çocuğun yaşamının herhangi bir etabında ölmesi kadar hüzün verici olarak mütalâa edilemez. Bir çocuğun ölümü, *'evrim realitesi'*-ni en basit şekliyle dahî kavramamış olanlara daima gereksiz gibi gelecektir. Çünkü, bu çocuğun ebeveyninin neden böyle ıstırap çekmesi gerektiğini ve başlamasından hemen sonra sona eren bir yaşamın ne işe yarayacağını düşünmeleri doğaldır. Ancak, *'evrim realitesi'*ni bilenler, bir çocuğun bu fizik âleme deneyim edinmek, mukadderatını sonuçlandırmak için inmiş olan bir birey olduğunu idrâk ederler. Çocuk yaşta ölen bir kişinin edindiği deneyim çok az olur ve fizik bedenini terkederek spatyoma geçtiğinde bu deneyimi kısa sürede hazmeder. Böylece, bu kişinin bir başka yaşam yaşamak üzere daha kısa bir süre içersinde fizik âleme geriye dönmesi ihtimali yüksektir. Bu erken ölümden ötürü herhangi bir kaybı olacağı ya da herhangi bir şekilde ıstırap çekeceği sonucunu çıkaramayız. Eğer orta seviyeden insanlar sadece bu bilgiyi edinmek zahmetine katlansalardı, dünya çok daha mutlu olurdu.

Bir bebek spatyoma intikâl etmek üzereyken, daima vaftiz töreni yapılmalıdır. Bu tören, çocuğu *'kutsal kardeşliğin'* bir üyesi yapar, onu kesin bir koruyucu avra ile çevreler ve herhangi bir kötülüğün yanına yaklaşmasını önleyen belirli bir titreşimler ve tesirler çizgisi üzerinde yola çıkartır.

Çocuklar astral âleme vardıklarında, kısıtlamaların bulunmayışından dolayı harikulâde mutlu bir yaşama kavuşurlar. Spatyomda daima, henüz bebekken ölen bir çocuğa bakmak için can atan birçok anne bulunduğundan, hiçbir zaman yalnız kalmazlar. Bu anneler, fizik dünyada yaşarken sahip oldukları annelik duygusunun aynısına astral âlemde yaşarken de sahiptirler. Fakirlik, gıdasızlık, soğuktan muzdarip olmak gibi şeylere astral annenin düşünceleri arasında yer yoktur. Uyku artık bir ihtiyaç olmaktan çıktığı için, evlat edindiği herhangi bir çocuğa vereceği vakti çoktur. Astral anne, çocuğuna bakıldığını ve avutulduğunu görmenin hazzı dışında, çocuğun eğitimine de başlayarak astral âlemin güzelliklerini birçok biçimleriyle ona tanıtabilir. Bu tür bir eğitim, çocuğun üzerinde etkili olabilir ve onun, bir sonraki enkarnasyonunda yaşamın estetik güzelliğe sahip olan yanına yönelmesine yol açabilir. Her zaman için astral âlemde mevcut olan *'üvey anneler'*in yanısıra, spatyoma yeni gelen birinin yeni yaşamının ilk etaplarından geçişine rehberlik etmeye hazır olan çok büyük bir *'astral yardımcılar'* ordusu da vardır.

Yetişkin insanlar gibi çocuk da bu yeni dünyaya geçmekle değişmez. Daima, çocuğa oyunlarında yardım etmeye hevesli olan birçokları vardır ve ayrıca, astral âlemde çocukların oyunlarında büyük bir rolü olan *'tabiat ruhları'* da (7) mevcuttur. Kendisini imajinasyonunda peri masallarında anlatılan dünyaların harikaları ile çevreleyen, hayal gücü kuvvetli çocukları bir düşünelim. Bu astral âlemde çocuklar, gerçekte mevcut olmayan oyun unsurları sanki varmış gibi davranarak oyun oynamak zorunda kalmazlar. Bir şey bir kez tahayyül edildi mi, artık açık ve seçik bir şekilde çocukların gözleri önündedir. Çünkü, *'astral âlemin maddesi düşünceyle biçimlendirilir'* ve çocuklar bir şeyi tahayyül ettikleri sürece o şey de orada olacaktır. Nehirde kürek çekmek isteyen çocuk, bir çift bastonu kürek niyetine tutarak eski bir banyo küvetinin içinde oturmak yerine, sadece nehri düşünmekle, sadece kayığı ve kürekleri tahayyül etmekle yetinir ve bütün bunlar emrine amade bir hâlde oradadırlar. Resimli romanların kahramanlarını taklit etmeye bayılan bir çocuk için sadece kendisini o şahıs gibi düşünmesi yeter ve derhal, düşündüğü kişi hâline gelir. Plastik [şekil verilebilir] mahiyetteki astral bedeni sözkonusu kahramanın bedeni şeklinde biçimlenir ve böylece, bir süre için, tahayyül etmeye çalıştığı kişinin kimliğine bürünür. Kanatlı pabuçlarıyla Hermes (8) ya da Argo'nun kaptanı Jason (9) ya da Sherwood Ormanı kahramanı Robin Hood hâline gelir. Her neyi düşünürse o olur ve o kişiliğe bürünmekten bıktığı zaman da bir başkasını düşünmesi yeterlidir: Plastik mahiyetteki astral bedeni emirlerine itaat eder. İmajinasyonundaki kişilikler arasında yaşaması bir çocuk için harikulâde bir eğitimdir: Bu metod sayesinde, fizik dünya şartları altında öğrenmesi imkânsız olan bir çok şeyi öğrenir.

Çocukların sürekli olarak sorular sorduklarını hepimiz biliriz. Henüz gelişmemiş bir beyni ve en alt seviyeden zekâsı olan bir çocuğun anlayabileceği bir yanıtı vermenin imkânsızlığı içinde kıvrandığımız [orada, fiziksel âlemde] çok olmuştur. Hatta bazan, çocuğu azarlayarak soru sormaktan vazgeçirmeye çalışacak kadar ileriye gittiğimiz de olur. Bunun nedeni, çocuğun gelişi-

mini engellemek istemeyişimizdir. Zaman zaman yanıtlarımızın öylesine yetersiz olduğunu hissederiz ki, yanlış bir izlenim vermektense sorunun yanıtsız kalmasının daha hayırlı olacağını düşünürüz. İşte, astral âlemin şartlarından yararlanılabildiği zaman bütün bu durum değişir. Sorusunun yanıtı, gözleri önünde bir imaj gezdirmek suretiyle kendisine gösterilebilir. Canlı bir örnek (—düşüncemiz bu örneğin üzerinde konsantre olduğu sürece örnek de canlı sayılır—) sözle anlatıma nazaran çok daha gelişmiş bir açıklama tarzıdır.

Şöyle bir soru sorulabilir: «*Çocuklar fizik dünyadaki anneleri ile babalarını, akrabalarını ve oyun arkadaşlarını özlemezler mi?*» Hayır özlemezler ve bunun da nedeni vardır: Herkes, uyurken, uykudaki saatlerini ölmüş olan çocuğun bulunduğu dünyada geçirir. Çocuklarını kaybettiklerini sandıkları için yas tutan anne ve babalar, uyudukları ve fizik bedenlerinin dışarısına çıktıkları anda, çocuklarının gene gözlerinin önünde olduğunu görürler. Çocuklarıyla karşılıklı konuşabilirler, oynayabilirler, eğitimini sürdürebilirler, vb. ilişkilerde bulunabilirler. Denilebilir ki, fizik dünyada bıraktıkları yerden devam edebilirler. Fakat, ne yazık ki, aynı ebeveynler sabahleyin uyandıklarında geceki deneyimleri hakkında hiçbir şey hatırlamazlar. Çocuk, ölümünden sonra, durugörü ([22]) yeteneğine sahip olmayan tüm ebeveynler için artık görünmez bir hâldedir ama, ebeveynler çocuk için hiçbir zaman görünmez bir hâlde değildirler. Astral âlemdeki çocuk onları (fizik bedenlerinin astral kopyalarını) her zaman için görebilir. Çoğu kez, ebeveynler çocuklarının ölümünden ötürü yas tutarlarken, çocukları onların yanlarında durmakta ve onlarla irtibat kurmaya çabalamaktadır. Astral âleme intikâl etmiş olan bir çocuk için böyle durumlarda ebeveynleri çok can sıkıcı ve hatta akılsızlarmış gibi gelebilir, çünkü kendisinin onları görebilmesine karşılık onların kendisini göremeyeceğini idrâk edemez.

Sık sık sorulan bir diğer soru da şudur: «*Çocuklar astral âlemde yaşarlarken büyürler mi?*» Bu soruyu yanıtlamak daima zordur. Çünkü, çocuğun kendisine sorduğunuzda, çoğunlukla, «*Evet, epeyi büyüdüm,*» yanıtını verir. Aslında, astral beden ölümden sonra büyümez: Çocuğun zihnen gelişmesine ve yeni yeni şeyler öğrenmesine rağmen, bedeni, öldüğü zamanki halinde kalır. Büyüme olgusu sadece fizik seviyede gereklidir. Doğduktan sonra bir insanın bedeni, gerekli boya ulaşana kadar giderek büyür. Bu kişinin ölmesi hâlinde, fizik büyüme otomatik olarak durur. Artık astral bedenin kendisini uyumlu kılması gereken bir fizik beden bulunmadığı için de astral beden büyümeyi keser. Astral âlemdeki bir çocuk büyüdüğünü söylediği zaman, bu, kendisinin büyüdüğü *'kanısında olduğu'* anlamına gelir: Plastik mahiyetteki astral beden çocuğun bu düşüncesine derhal yanıt verir ve bir süre için gerçekten de büyümüş olur. Fakat, bu düşünce terkedilir terkedilmez çocuğun bedeni de gerçek ya da olağan cesametine döner. Bunun hiçbir esrarengiz yanı yoktur: Bu, sadece, Tabiat Kanunları'nın işleyişidir ve yüksek seviyeden (astral) madde de aynen aşağı seviyeden (fizik) madde gibi bu yasalara uymak zorundadır.

Büyüme olgusunun değişik insanlar için nasıl farklı bir görünüm alabileceğini, bir araba kazasında birlikte ölerek spatyoma intikâl eden bir karı-kocayı örnek vererek gösterelim. Kaza tarihinden on yıl önce de o zaman beş yaşlarında olan kız çocuklarını kaybetmiş olsunlar. Fizik dünyadayken bazı okült bilgiler edinmiş olan erkek, kızını aynen öldüğü zamanki gibi görmeyi ummaktadır. Böylece, onu, bir zamanlar işinden eve geldiği zaman yaptığı gibi, kucaklayarak karşılar. Ancak, hanımı, fizik yaşamı sırasında bu tür konularla hiçbir şekilde ilgilenmediği için, kızının ölümünden sonra geçen yılla-

rı da yaşına ekleyerek, spatyomda kendisini karşılamayı bekleyen onbeş yaşlarında bir genç kız göreceğini ummaktadır. Ümidi boşa çıkmaz: Karşılaştıklarında, kızının eğer yaşasaydı nasıl olacağına dair sık sık tahayyül ettiği, güzel bir yüzü ve gözleri olan uzun boylu genç kızı görür ve, *«Bayağı büyümüşsün! Neredeyse genç bir hanım olmuşsun,»* diyerek sevincini ifade eder. Plastik mahiyetteki astral maddenin özellikleri hakkında biraz bilgi sahibi olan eşi bu durum karşısında hiç şaşırmaz ve hanımına, karşısında gördüğü şeyin aslında kendisi tarafından oluşturulan bir düşünce-formu olduğunu açıklamayarak onun sevincini kırmaz. Bu düşünce-formunun içinde, son on yıldır, uyku sırasında karşılaşmaları hariç, hiç görmedikleri kızlarının benliği bulunmaktadır. Bu örnek göstermektedir ki, insanların astral âlemde büyümemeleri bir gerçek olmasına rağmen, bu gerçeği onaylayamayan ya da anlamak kendilerine zor gelen kişiler için kendi yanılsamaları oldukça tatmin edici olmakta ve bundan ötürü de kimseye bir zarar gelmemektedir.

Çocukların astral seviyedeki yaşamları hakkındaki açıklamalarımızı sona erdirmeden önce, bir de, bir çocuğun erken ölümünün o çocuğa hatırı sayılır derecede yararı dokunabileceğini ve çoğu kez de yararı dokunduğunu göstermek üzere bir örnek verelim. Fakir olan ve çocukları olmasını arzu eden bir çiftin evlendiğini düşünelim. Zamanı gelince bir oğulları olur ve sadece iki yıl kadar yaşar. Bu karı-koca kayıplarından ötürü büyük bir üzüntü duyarlar ve hiçbir şey ve hiçbir kimse onları teselli edemez. Daha önceden hemen hemen mükemmel gibi görünen yaşam artık boş ve anlamsızdır. Evlerinin atmosferi son derece kasvetli bir hâl alır. Zamanla kayıplarının acısını daha az hissederler ama, yaraları hâlâ daha mevcuttur. Konuyu bir daha hiç açılmamak üzere

kapanmış olarak addetmeleri kalplerinin derinliklerinde daha da fazla düşünmelerine yol açar ve böylece durumlarını daha da kötüleştirirler. Birlikte sevdikleri tek şey, geleceğini plânladıkları biricik çocukları ellerinden alınmıştır ve kaderin kendilerine reva gördüğü bu sonuçtan ötürü üzüntüleri, uğradıkları hayal kırıklığı büyüktür.

Bu üzüntü karı-koca üzerinde değişik şekillerde etki yapar: Bayan ev işlerini yürütürken ve bir gün yeniden çocuk sahibi olabilmek için dua ederken, öte yandan erkek de yerinde bir kararla, çok çalışmanın zihnini bu büyük kederden uzak tutacağını hissederek kendini tam anlamıyla işine verir. Nitekim, ilk çocuğun ölümünden beş yıl sonra bir çocukları daha olur ve tekrar yaşam sevinci duymaya başlarlar. İşin aslı şudur ki, yeni doğan çocukları, beş yıl önce ellerinden alınan kişinin ta kendisidir. Üzüntülü babanın kendini işine vererek çok çalışması sayesinde ailenin maddî imkânları artık çoğalmıştır. Böylece, ikinci çocuk okuma çağına geldiğinde babası da kendisine birinci sınıf bir eğitim görme imkânı sağlayabilecek bir durumdadır — halbuki beş yıl önceki fakir çiftin böyle bir imkânı sağlayacak parası yoktu.

Görünüşe göre yararsız olan bu ölümün net sonucu şöyledir:

Birincisi, hem erkek hem de bayan, çektikleri ıstırap sayesinde kötü karmalarının büyük bir bölümünü telâfi etmiş olmaktadırlar.

İkincisi, bir önceki yaşamında gerçekleştirdiği eylemler sonucunda iyi bir eğitim görme hakkını kazanmış olan varlığa ilk bedeni terkettirilmiş, ikinci beden için beş yıl bekletildikten sonra tekrar aynı aileden dünyaya getirilmiştir.

Çocuğun benliği bu olup bitenlerden ötürü hiçbir şekilde ıstırap çekmemiş, aksine, ikinci bedeni içinde kendisine sunulan fırsatlardan dolayı çok kazançlı çık-

mıştır. Birkaç yıl sonra doğmak evrim olgusu açısından bir kayıp olamaz ama, çoğu kez birkaç yıl, fizik dünya üzerindeki belirli bir aileye hükmeden şartlarda büyük bir farklılık yaratır, ki bunun da böyle bir çevrede doğan kişiler üzerinde büyük etkileri olabilir.

Genellikle bir insanın, astral seviyenin daha yukarısındaki mental seviyeye dönmesi, ancak fizik dünyada ortalama uzunluktaki bir yaşam yaşamış olması hâlinde gereklidir. Mental âleme ulaşabilmek için astral âlemden geçmek zorundadır: Astral âlemdeki yaşamını yaşar, sonra astral bedenini de terkeder ve mental âlemde, mental bedeni içersinde, son yaşamında yer alan tüm mental [zihnî] deneyimleri ve entellektüel çabaları pekiştirir. Bu da gerçekleştikten sonra mental bedenini de terkeder ve tekrar enkarne olma vakti gelene kadar yeni mental ve astral bedenler edinmez.

Bundan da anlaşılmaktadır ki, fizik dünyadaki kısa bir yaşam sonucunda, çoğu kez, böylesi kısa bir fizik mevcudiyetten sonra pekiştirecek çok az deneyimi olan ya da hiç olmayan bir çocuk birkaç yıl için sadece astral âleme dönmektedir. Daha sonra, fizik âlemde kısa bir süre önce geçirdiği kısa yaşamının öncesinde edindiği astral ve mental bedenlerin aynılarını korumak suretiyle yeni bir fizik bedene bürünür ve tekrar enkarne olur.

Evrim yavaş bir süreçtir. Evrim düzenlerini, fizik dünyada yaşarken çoğumuzun ancak bir an için görebildiği küçük bir bölümü yerine bir bütün olarak görebilseydik, evrim olgusunu çok daha kolaylıkla anlayabilirdik.

3. BÖLÜM

ASTRAL ÂLEM'İN 7 SEVİYESİ VE GEÇİŞLER

«Astral âlem, Ruhsal Âlem'in [bir] parçasıdır. Astral âlem, aşağı [seviyedeki] uzantılardan en yüksek kademelere kadar, birçok değişen derecelerde [tezahür eden] tek bir Yaşam'dır....»

Silver Birch
(Yüksek Rehber Ruh)

Naylor, William. der., **Silver Birch Anthology**, London, Spiritualist Press, 1974, p. 58.

a — Astral Âlem'in Seviyeleri ve Özellikleri

Astral âlem, derecelere, seviyelere ya da tâli katmanlara bölünmüştür. Bu tür derecelerin mevcut olduğunu bilmek gerekir; aksi takdirde, astral âlemin mekanizmasının nasıl işlediğini anlamak imkânsızlaşır. Astral âlemin en yoğun seviyesinde fizik dünyada mevcut olan her şeyin bir karşıtı vardır. Fizik dünyada bir kentin ya da bir binanın bulunduğu yerde, ayrıca astral maddede de o kentin ya da binanın, astral beden içersinde astral âlemde mevcutken açıkça görülebilen bir kopyası ya da yansıması vardır. Diyelim ki, Istanbul'daki Taksim Meydanı'nın astral kopyası, en aşağı dereceden olan gürültülü seviyeyi temsil ediyor olsun. Sonra, en aşağıdaki bu katmanın örneğin bir kilometre yukarısında yer alan ve iradî bir çabayla insanın bir saniye içersinde kendi kendisini nakledebileceği benzer bir dünyayı tahayyül edelim: Burası, astral âlemin, birinci seviyeden daha az yoğun olan, ancak yine de daha ziyade maddî mahiyette ve fizik dünya şartlarına yakın olan ikinci seviyesine tekabül eder. İstanbul'un bir ki-

lometre kadar yukarısında bulunduğumuz takdirde, hâlâ daha, daima büyük bir kentin yaşamının bir parçası olan trafik gürültüsünün birazını olsun işitebiliriz. Fakat, birinci seviyedeyken işitilen gürültüye kıyasla bu sadece bir uğultu halinde olacaktır. Şimdi, bu kez de ikinci seviyenin bir kilometre yukarısında yer alan üçüncü bir *'bilinç seviyesi'*ni tahayyül edelim: Böylece, astral âlemin üçüncü katmanında yaşarken, Istanbul Kenti'nin gürültüsünden ve koşuşmasından öylesine uzakta olacağız ki, sadece Istanbul'un mevcudiyetinden etkilenmemekle kalmayıp, hemen hemen Istanbul'un farkında dahî olmayacağız.

Astral âlemde, her biri kendisinden bir *'aşağıdaki'* seviyeden daha az maddî olan *'yedi bilinç seviyesi'* vardır. Astral âlemin daimî sakinleri astral yaşamlarını, kendi doğal arzularına göre, bu seviyelerin herhangi birinde yaşayabilirler. Örneğin, bir insan birinci seviyede birkaç hafta, sonra ikinci seviyede iki yıl harcayıp daha sonra da alışkanlıkları ve arzuları daha az maddî ve daha sanatkârane, entellektüel ya da spiritüel bir hale geldikçe, üçüncü ya da dördüncü seviyelere geçebilir. Böylece, astral âlemde, kalabalıklaşmak diye bir sorun yoktur.

Fizik dünyamızda, nerede yaşayacağına dair bir insanın yapacağı seçim son derece kısıtlıdır. Fizik dünyadaki mevcudiyetini sürdürmek için gerekli olan parayı kazanmak için yaptığı iş nedeniyle, aksi takdirde seçmeyecek olduğu yerlerde yaşamak zorunda kalabilir. İklimden ya da diğer güçlüklerden ötürü fizik dünyanın birçok bölgeleri iskân edilemez haldedir. Bir insan, aşırı soğuktan ve yılın belirli zamanlarında Güneş ışığının ve gün ışığının olmayışı gibi daha başka kısıtlamalardan dolayı ne Kuzey ne de Güney Kutbu'nda rahatça yaşayamaz; susuzluktan ötürü, mevcut olan çöllerin ço-

ğunda yaşayamaz; bir ev inşa etmek üzere yeterince emniyetli bir ortam sağlayabilmek için önce ortadan kaldırılması gereken vahşi hayvanların mevcudiyetinden ötürü, yoğun cengellerde yaşayamaz. Astral âlemde ise bu kısıtlamaların hiçbiriyle karşılaşmaz. İklim, astral âlemin her yanında olduğu gibi, Kuzey ve Güney Kutbu'nda da aynıdır. Astral âlemde her günün yirmidört saati boyunca ışık durumu aynı olduğundan, gün ışığının olmayışı gibi bir sorun hiçbir yerde sözkonusu değildir. Astral âlemdeki bir insanın, çöllerde mevcudiyetini sürdürmek için suya ihtiyacı yoktur; cengellerin astral kopyalarında yaşamak isterse, bunu emniyet içersinde yapabilir — kendisine hücum edecek hiçbir vahşi hayvan yoktur. Astral âlemde bir insan bir hayvana zararı dokunamayacağını nasıl öğreniyorsa, aynı şekilde hayvanlar da insanlara zararları dokunamayacağını öğrenirler. Ayrıca, içinden bir seçim yapılacak tam *'yedi bilinç seviyesi'* mevcut olduğu için, arzu edilen yaşam biçimini kişinin duygusal, zihnî ve spiritüel gelişimine uygun olan ortamlar dahilinde uygulanabilir hale getirmek için gerekli olan şartları elde etmek daima mümkündür. Fizik dünyadaki yaşamı izleyen spatyom yaşamını oluşturan bu değişik varoluş biçimlerini bir kez kavrayabildik mi, bu tablonun tüm parçalarının yerlerine mükemmelen nasıl oturduklarını görmemiz kolaylaşacak ve dolayısıyla, Evrim Yolu da hem teorik hem de pratik olarak kusursuz olan doğal yasalarla kontrol edilen mantıkî bir olaylar silsilesi hâline gelecektir.

Bütün bu hususlar, astral kademelerin bazılarında mevcut olan okullarda açıklanır ve öğretilir. Kişide bir seviyeden ötekine geçmek dürtüsü ya da arzusu, çoğu kez, bu kişinin gereken zamanda şu ya da bu şekilde haberdar olduğu bu okullar sayesinde uyanır. Bu okullarda astral varlığa, kendisini bir seviyeden ötekine na-

sıl nakledebileceği gösterilir. Sözkonusu seviye değişikliği, belirli bir şekilde gerçekleştirilen iradî bir çaba ile hâsıl edilmektedir. Her bir seviyeyi oluşturan maddenin öteki seviyeleri oluşturan maddelerden farklı olmasına rağmen, astral bedenlerimiz tüm seviyelerin maddelerine benzeyen maddeler ihtiva eder. Bu durumda, seviye değişikliği için, astral bedenlerimizde bulunan ve sözkonusu seviyeyle ilgili olan atomları seçilen seviyede tam anlamıyla faal olabilmemizi sağlayacak şekilde faaliyete geçirmemiz yeterli olacaktır.

Astral varlığa öğretilen bir diğer husus da şudur ki, ne ikinci seviyede faal olan bir insan, birinci seviyede faal olan bir insanla, ne de üçüncü seviyedeki biri, ikinci seviyedeki biriyle temas edebilir ya da irtibat kurabilir. Eğer üçüncü seviyede yaşayan bir insan birinci seviyede yaşayan bir kimseyle herhangi bir nedenden ötürü irtibat kurmak istiyorsa, iradî bir çabayla astral bedenindeki birinci seviye atomlarını tekrar faaliyete geçirerek birinci seviyeye inmelidir. Yukarıya çıkarken de aşağıya inerken de aynı işlem uygulanır.

Astral âlemin değişik katmanlarında ifade bulan yaşam biçimleri birbirinden ayrı ve bağımsızdır. Bu, aynen, İngiltere'deki yaşamın Hindistan'daki yaşamdan ayrı ve farklı olması gibidir. Nasıl her iki ülke de fizik dünyanın bölümleriyse, tüm katmanlar da astral âlemin bölümleridir ama, belirli bazı nedenlerden dolayı da ayrı halde mevcutturlar.

b — Astral Âlem'in Birinci ve İkinci Seviyeleri

Astral âlemin en maddî nitelikte, en yoğun olan bölümü, ölümden hemen sonra insanları çevreleyen *'birinci seviye'*dir. Astral âlemin bu yoğun bölümünde yaşarken, fizik dünyada yaşarken gördüğünüz her şeyi çevrenizde görürsünüz. Diyelim ki, fizik dünyadaki yaşamı-

nız sırasında Istanbul'da oturdunuz: Muhtemeldir ki, ölümden sonra da Istanbul'un astral kopyasında ya da yansımasında kalırsınız. Çünkü, bu yeni yaşamınızın henüz başlangıcındayken, anladığınız bir şeyle irtibat halinde kalmak istersiniz. Çevrenizde insanlar görmeyi ve aynen fizik dünyadaki gibi, arkadaşlarınızı ağırlayabileceğiniz mükemmel bir evinizin olmasını arzu edersiniz. Sonra bir gün, belki de bir arkadaşınız size, astral âlemde kent yaşamının pek yarar sağlamadığını belirtir ve kırların güzelliğini görmenizi önerir. Bir metropolü ([10]) oluşturan milyonlarca kişinin arasındaki bir mevcudiyetle, sakinlerinin binler ya da milyonlar yerine düzinelerle sayıldığı bir köyün nispî huzuru arasındaki atmosfer farkını hayalinizde kolaylıkla canlandırabilirsiniz. Kolayca anlaşılabilsin diye ilk seviyenin bir kilometre yukarısındaymış gibi düşünmeye çalıştığımız *'ikinci seviye'* işte burasıdır. Burada, mükemmel bir köy hayatının sosyal ilişkileri ve olağan gidişatıyla birlikte mutluluk içersinde mevcudiyetlerini sürdüren birçok aileye rastlanır.

Bu seviyelerde istediğiniz kadar yaşayabilirsiniz. Çok kaba ve maddiyatçı tipte bir insan astral âlemin en yoğun 1'nci bölümünde daha mutludur. Çünkü, bu bölüm, öylesine bağlı olduğu fizik dünyaya en yakın ve en benzer olan seviyedir ve burada çok sınırlı bir yaşam yaşamaya devam eder. Bu seviyeler, gelişmiş bir insanın (—belirli bir spiritüel görgüsü olan bir insan—) buralardaki şartlar altında uzun bir süre yaşamaya zorlanması halinde hiç de hoşnut kalmayacağı bölgelerdir. Nitekim, zorlanmaz da. Sona eren fizik yaşamının iyi ve kötü eylemlerinin sonuçlarının kendisine gösterildiği *'araf dönemi'*nden geçtikten sonra (—ki şu sonuçların idrâki gelecekteki karakterini etkiler—) artık biten o yaşama benzeyen her şeyden uzaklaşmak dürtüsünü

duymaya başlar. Kendisine, astral âlemin daha yüksek ve daha az yoğun seviyelerinde kendisini bekleyen ilginç ve yararlı deneyimlere ilişkin muazzam ihtimaller ilhâm olur. En nihayet, gerçek gelişimi ile uyumlu olan şartlarla çevrili olarak, astral yaşamını yaşamak üzere yerleşir. Bu, yaratıcı türden bireylerle (—müzisyenler, ressamlar, bilim adamları, vs.—) karşılaşacağı *'üçüncü seviye'*de ya da kendisinden daha zekî olan kişilerle dünya sorunlarını tartışabileceği *'dördüncü seviye'*de olabilir.

Değişik sanat dallarında öğrencilerin eğitildiği okulların çoğu üçüncü seviyede yer alır. Dördüncü seviye de aslında üçüncünün bir devamıdır. Birinci ve ikinci seviyeler birinci kademeyi, üçüncü ve dördüncü seviyeler ikinci kademeyi, beşinci ve altıncı seviyeler üçüncü kademeyi oluştururlarken yedinci seviye de astral ve mentâl âlemler arası sınırı oluşturur.

c — Astral Âlem'in Üçüncü ve Dördüncü Seviyeleri

Beşer kökenli bir astral varlık, astral âlemin üçüncü ve dördüncü seviyelerine vardığında, bu bölgelerin ayrıca, beşer-dışı kökenli olan daha başka varlıklarca da iskân edildiğini farkeder. Bu varlıklar, adına *«devalar»* ya da *«melekler âlemi»* [11] denilen ve beşerî evrime paralel olan bir evrimi oluştururlar; beşerî âleme benzer bir şekilde evrimleşirler. Şu farkla ki, bu varlıklar, hayvanlar âleminden beşerî âleme geçerek bireyleşmek yerine, böcekler, balıklar ya da kuşlardan; elementaller [12], periler [13] ve devalar ya da melekler âlemine geçerek bireyleşirler. Bir kuş ya da balık için, gelişiminin bir sonraki etabına ilerlemek vakti gelince, fizik dünyadaki türüne göre ya bir elemental ya da peri hâline gelir. Örneğin, elemental hâline gelen balıkların, mükemmellik hedeflerine doğru yaptıkları doğal yolculukları sırasında (—aynen köpeklerin, kedilerin, atların,

vb. kendi hayvan türlerinden evrimleşmemiş beşer tiplerine dönüşmeleri gibi—), balıklardan elementallere dönüşmeleri sözkonusudur. Aynı şekilde, kuşlar da perilere dönüşürler. Hem elementaller hem de periler, birbirini izleyen birçok yaşamdan sonra, fizik dünyada *devalar* ya da *melekler* olarak tanımladığımız varlıklar hâline geldikleri bir safhaya ulaşırlar.

Beşerî evrim ile devaların evrimi arasında büyük bir fark vardır: Balık ya da kuş, elemental ya da peri safhasına vardıktan sonra devaların evrimi de fizik dünyada devam etmeyip sadece astral ve mental âlemleri iskân ederler. Dahası, aşağı seviyeden elementaller ile çok genç ya da evrimleşmemiş türden periler dışındakiler astral âlemin üçüncü seviyesinden daha aşağıda yaşamazlar. Fizik dünyada yaşayanların devaların evrimi hakkında pek az bir şey bilmelerinin nedeni de budur. Sıradan bir insanın bu varlıklarla temas ettiği çok enderdir. Ancak, durugörü yeteneğini geliştirmiş olan kişiler fizik seviyede dahi bu varlıkları görebilirler.Çünkü, bir durugörür için *'astral ve fizik bilinç-dünyaları'* arasında kapalı bir kapı yoktur. Fakat, ortalama seviyeden bir insanın bu konuda bilgisi yoktur ve çoğu kez, bu tür varlıkların mevcudiyeti ile ilgili olarak ağızdan ağıza dolaşan öykülerle de alay eder.

Sakinlerinin ortalama seviyeden insanlara nazaran doğaya çok daha yakın olduğu ve *'geri kalmışlık'* sıfatını yakıştırdığımız ülkelerde bu varlıkların mevcudiyeti kabûl edilir. Örneğin, İrlanda'da halkın çoğu, *«küçük insanlar»* dedikleri perileri ve tabiat ruhlarını hiç görmemiş olmalarına rağmen, bu varlıkların hepsinin de mevcut olduğunu onaylarlar. İrlanda'da çiftçilerin çoğu, günümüzde dahî, halk arasındaki inanca göre perilerin kullandığı iddia edilen belirli toprak parçalarını işlemeyi reddederler. Maddî çıkarlarından başka bir şey

düşünmeyen ve eski halk öykülerini saçma ya da batıl itikat olarak nitelendiren bazı toprak sahiplerinin başlarına gelen talihsizliklerin, o bölgenin yerel sakinlerince, *«küçük insanları»* incitmiş olmalarına atfedildiğini anlatan birçok öykü vardır. Bu tür öykülerin ne ölçüde gerçeklere dayalı oldukları bilinmez ama, bu varlıkların astral âlemdeki mevcudiyetleri bir gerçektir. Üstelik, bunun da ötesinde, astral âlemin yaşamında önemli bir rol oynarlar. Ölümden sonra, astral âlemin üçüncü ve dördüncü seviyelerine varıldığında kişi bu varlıkları kendi gözleriyle görmekle kalmaz, ayrıca onlarla temas kurar.

Bir insan dördüncü seviyeye geçtiğinde, ilk önce, faaliyet olarak tanımlayabileceğimiz şeyin tümüyle yok oluşu karşısında etkilenecektir. Muhakkak ki, orada insanlarla karşılaşacak ve fizik yaşamı sırasında onlarla karşılaşmamış ise, aynen insanların fizik dünyada birbirleriyle tanıştırılmaları gibi onlarla tanıştırılacaktır. Dördüncü seviyede faaliyet göstermesini mümkün kılacak olan gerekli arzuyu ve nitelikleri taşımaması halinde dördüncü seviyeye kadar ilerleyemeyeceğini bilen *'dördüncü seviye daimî sakinleri'* tarafından, eğilimleri kendilerininkine benzeyen bir insan olarak hoşnutlukla karşılanır. Dördüncü seviye sakinlerinin ilgi duydukları başlıca şey uluslararası ve evrimsel sorunları tartışmak ya da doğruluğunu deneme çabasını gösterdikleri teoriler ortaya koymak olduğu için, bu seviyede fizik faaliyetten ziyade zihnî faaliyete rastlanır. Tartışmalar, bilimin gelişmesi, devaların evrimi, vb. konularla ilgilidir. Bütün bunlar birçok insan için sıkıcı olabilir ama, entellektüel tipte bir birey için hiç de sıkıcı değildir. Dördüncü katmanda karşılaşılan kişiler, muhakkak ki, entellektüellik seviyeleri açısından çok çeşitlidirler. Doğal olarak, en keskin zekâya sahip olanlar (—ki bu

kişiler diğerlerinden daha yaşlı ([14]) ve daha tecrübeli olan varlıklardır—) tartışmalarda başı çekerler.

Çoğu kez, devalar âleminin mensupları da sözkonusu tartışmalara katılırlar. Ancak, böyle anlarda, irtibat sözlerle kurulmaz. Çünkü, daha henüz her şeyin düşüncelerle yönetildiği mental âlemde bulunulmamasına rağmen, görülecektir ki, astral âlemin yüksek seviyelerinde, sözle ifade edilmeden de sohbetler yürütülebilir. O katmanlarda yaşam öylesine suptilleşmiştir ki, düşüncelerle irtibat kurmak imkânları doğal olarak benimsenir ve bu tür şeylerin harikulâde ya da olağanüstü olarak mütalâa edilmeleri diye bir şey sözkonusu olamaz.

Astral âlemin dördüncü katmanına yerleşmiş olan devaların da evrimleşmiş varlıklar olduklarını unutmamak gerekir. Devalar da aynen evrimleşmiş insanların ilkel insanlardan farklı olmaları gibi, aşağı seviyeden elementaller ile tabiat ruhlarından farklıdırlar. Bir devanın zihnî bakış açısı bir beşerin zihnî bakış açısından oldukça değişiktir: Devalar daha ziyade doğanın süreçleri ile ilgilenirler. Devaların yaşamları doğanın unsurları (—okyanuslar, dağlar, ağaçlar, çiçekler, yağmurlar ve benzeri—) ile öylesine içiçedir ki, yardımlarının gerektiği özel durumlar haricinde sadece beşeriyeti ilgilendiren *'yaşam sorunları'*ndan hiç etkilenmezler. Ulusların gelişimi ya da düşüşü onları hiç etkilememesine rağmen, bitki yaşamının izlediği gelişime, doğanın insanlara fizik ihtiyaçlarını sağlamasına ilişkin bilimsel araştırma çalışmalarına karşı büyük bir ilgi duyarlar. Her bir değişik ağaç, çalılık ya da çiçek türünün yönetimi evrimleşmiş bir devanın elindedir. Bu *'yöneticiler'*e bağlı olarak, hepsi de kendi özel görevlerini yürüten binlerce yardımcı çalışır. Adına *'uygarlık'* dediğimiz anlayışın saldırısı ile aşırı miktarda ağaç kesildiği zaman

devalar da yok edilenlerin yerini alacak yeni ağaçlar üretmeye çabalarlar. Modern bilimin, yapay yollardan yağmur yağdırmak gibi çabaları kapsayan deneyleri devalar âlemi için son derece ilgi çekici konulardır. Devalar, kendi metodlarını kullanarak, insanı, doğru gidişata uygun bir şekilde, araştırma faaliyetlerinde etkilemeye çalışırlar.

Devalar âlemi, kendisini,*'renk'* vasıtasıyla ifade eder. Bahçıvanlıkla ilgilenen herkes, devaların astral âlemin üçüncü ve dördüncü katmanlarındaki faaliyetleri sırasında elde ettikleri harikulâde sonuçları görebilir. Aynen fizik dünyadaki bilimsel bir bahçıvanın mantıklı bir şekilde ve akıllıca yürüttüğü aşılama ve tozlaşma ([15]) işlemleri ile değişik renkte çiçekler üretmeye çalışması gibi, devalar da deneyler yürütürler. Şöyle ki, beşer kardeşine nazaran doğaya çok daha yakın olmasından ötürü bir devanın, bu konulardaki bilgisi çok daha fazla olduğu için, elde ettiği sonuçlar da o kadar daha güzeldir. Devalar âlemi tarafından üretilen çiçeklerin güzelliğini kelimelerle tanımlamak hemen hemen imkânsızdır. Çünkü, bizde sadece düzinelerle ifade edilebilecek renkler bulunmasına karşılık onlarda yüzlerce renk vardır. Üstelik, kırmızılar, maviler ve morlar dediğimiz renklerin ince nüanslarını sınıflandırıp adlandıramamaktayız.

Devalar, ayrıca, yaşamın faaliyetlerini etkilemek amacıyla kendilerini *'ses'* vasıtasıyla ifade ederler. Sık sık, *«gerekli atmosferi oluşturmak»*tan bahsederiz. Bu sözle anlatmak istediğimiz, çoğu kez, kişileri uyumlu bir zihin haline sokmak olgusudur. Devalar, evrimleşerek, kendilerini daha güçlü bir şekilde ifade eden müzik melekleri hâline gelirler ve sonuçta *«deva müziği»* dediğimiz şey ortaya çıkar. Çok sayıda deva, ormanlarda ve kuytu yerlerde biraraya gelir ve ahşaptan yapılma garip müzik aletleri kullanarak, daima mükemmel bir şekilde uyumlu olan en güzel sesleri üretir. Sesleri insan sesine nazaran daha yüksek perdeden çıkıyor gibidir ama, insan sesinden daha yumuşaktır. Bizim anladığımız manada sözler kullanmazlar. Daha ziyade büyük korolar halinde şarkı söylerler ama, ayrıca, zaman zaman tek başlarına şarkı söyleyen solistler de vardır; solo parça icra edilirken esas koro susar. Solistler, çoğunlukla, esas koronun belirli bir mesafe ötesinde yer alan yüksek ağaçlar üzerine tünerler ve ortaya çıkan sonuç beşerî kulaklar için tümüyle şaşırtıcıdır. Bu *'konserler'*in, bunları hiç işitmemiş olan herhangi bir kişiye yeterince tanımını yapmak hemen hemen imkânsızdır. Fakat, bunların, devaların söylediğine göre tüm beşerî ırkı etkileyen bir atmosfer oluşturdukları kuşku götürmez. Etkileyici olan unsur, muhtemelen, devaların tüm insanlara barış ve iyi niyeti ifade ediş şekilleridir. Çünkü, fizik dünyada mevcut olan ve modern savaşlar gibi sonuçlara yol açabilen fikir ayrılıklarını hiçbir zaman anlayamazlar.

Devaların, bizim anladığımız manada hiçbir malı mülkü olmadığı gibi, mala mülke ihtiyaçları da yoktur. Bir tabiat ruhu olarak tezahür ettiği ilk enkarnasyonlarından itibaren, varlığını sürdürmek için para kazanması gerekmez. Belki de bu bakımdan beşer kardeşine nazaran daha şanslı sayılabilir.

Devalar, bizim anladığımız şekillerde gülmemelerine ya da sevinç içersinde olmamalarına rağmen, yardımları istendiğinde beşer kardeşlerine yardımcı olmaya ve dostça davranmaya can atarlar. Beşerî sorunlarla hiç ilgilenmiyormuş gibi görünürler ama, yine de bazı durumlarda, örneğin depremlerin ya da volkanik patlamaların meydana geldiği yerlerde kendilerine özgü vazifeler yürüttükleri de aşikârdır. Doğa, karalar, denizler, flora ve fauna ([16]) ile ilgili her şey onların faaliyet

sahasına girdiğine ve bir deprem ya da volkanik patlama dünyanın yüzeyinin bir bölümünü etkileyen doğal bir fenomen olduğuna göre bu çok doğaldır. Bu tür afetler meydana geldiğinde, çok sayıda deva da yardım edebilecekleri yerlere gönderilirler.

Devalar, ayrıca, beşerî duygular karşısında yardımcı olma hususunda da kendi üzerlerine düşeni yaparlar. Bedenî hastalıklara astral şartlar altında rastlanılmaz ama, insanların aşırı derecede depresyon geçirdikleri duygusal rahatsızlıkların mevcudiyeti bir gerçektir. Çünkü, astral âlem, duygular âlemidir ve astral beden de bizim duygusal bilinç bedenimizdir. Böyle vakalarda, devalar, depresyon geçiren kişileri duygusal sıhhate kavuştururlar. Onları yatıştırırlar ve kendi ilâhi müziklerini dinletirler. Bu müziğin kederli insanlar üzerindeki etkisi son derece belirgindir. Astral âlemdeki şartlar kederli olmayı zorlaştırdığı için, astral âlemde gerçekten kederli bir insana pek rastlanmaz. Ancak, insanların üzüntü içersinde oldukları vakalar da yok değildir ve bu takdirde devalar, son derece etkili bir şekilde doktorlar ve hastabakıcılar gibi faaliyet gösterirler.

*'Dördüncü seviye'*de, yalnız başına çalışan ve öğretmenlik yapmayı arzu etmeyen ya da şimdilik öğretim görevini bitirmiş olan birçok müzisyene ve ressama rastlarız. Araştırma yapan doktorlar görürüz. Yeni birtakım ilaçlar astral seviyede keşfedilirler. Birçok araştırmacı öğrenci grupları biraraya gelirler ve fikir alışverişi yaparlar. Üzerlerinde çalışmalar yapacakları herhangi bir fizikî kobay (!) bulunmamasına rağmen, teorileri gereken zamanda mükemmel bir hale getirilir ve fizik dünyada benzer çalışmalar yapan doktorların zihinlerine ve beyin hücrelerine zerkedilir. Fizik dünya üzerinde araştırmalar yürüten herhangi bir doktora, herhangi bir sabah bir fikrin tohumunu zihninde taşıyarak uyanıp uyanmadığını sorduğumuzda, muhtemelen, aynen böyle olduğunu kabul edecektir. Bu fikri mükemmelleştirmesi ve uygulamaya koyması belki de aylar alacaktır ama, en sonunda da tıp biliminin yeni gelişmelerinden biri haline gelecektir.

Bu seviyede, sanki *'akıl hastaneleri'* olarak tanımlayabileceğimiz yerler olan büyüklü küçüklü binalar vardır. Astral yaşam her ne kadar herhangi bir normal beşerî varlığın tamamen mutlu olmasını mümkün kılsa dahî hâlâ daha boş yere dertlenen ve olmayacak şeyleri isteyen çok sayıda insan vardır. Aynen fizik yaşam sırasında kaygılandıkları gibi kaygılanırlar ve bunun olağan sonucu da bir tür akıl hastalığıdır. Astral beden sadece beşerî beynin bir kopyasını içermekle kalmaz, genellikle zihin denilen aklî bir aracı da içerir. Bir insanın zihni, ölümden sonra onu tedirgin edebilir. Fizik yaşamı sırasında düşünmeden yaptığı fiiller ve sarfettiği sözlerin hiçbir zaman silinemeyeceklerini spatyomda idrâk edince duyduğu vicdan azabı sonucunda belirli miktarda bir ıstırap çeker. Bu ıstırabın ağır ya da hafif oluşu bireyin hassasiyetine göre değişir. Bu tür vakalar, çoğu kez, akıl hastalıklarında uzmanlaşmış doktorlarca tedavi edilir, ki bunun hem doktor hem de hasta için büyük bir yararı vardır.

d — Astral Âlem'in Beşinci ve Altıncı Seviyeleri

'Beşinci' ve *'Altıncı seviyeler'*de ise psikanalistler, beyin uzmanları, kalp uzmanları ve diğer uzmanlar gibi daha da fazla araştırmacılara rastlanır.

Doktorlar ile değişik bilim dallarındaki uzmanların, hep aynı türden çalışmaları sürdürdükleri ve birbirini izleyen birçok hayat yaşamaları oldukça olağandır. Astral âlemde meslektaşlarıyla karşılaşmalarının böyle insanlar için ne kadar değerli bir şey olduğunu tahay-

yül edebilirsiniz. Burada, bu insanların bütün bilgileri, beşeriyet adına biraraya getirilir. Dünyaya, kendilerine özgü bir tarzda yardım etmeyi arzulayan filozof grupları vardır: Bu insanlar da dünyada geçerli olan fikir akımının yerine, savaşlara ve ulusların tahakkümüne nazaran gelişmeye çok daha uygun olan hareket tarzlarının benimsenmesi halinde yaşamın hatırı sayılır derecede daha rahat ve daha arzu edilir bir hale geleceğini düşünürler. Beşeriyete en iyi bir şekilde, *«Yaşam'ın Birliği»* gibi fikir dizileri üzerinde meditasyon yapmakla yardım edilebileceğine inanan mistikler vardır. İnsanın ancak belirli bir dinî inanca ya da dogmaya bağlanması halinde ilerleyebileceğini düşünen daha başka dindar kişiler vardır: Bu insanlar, geçmişin ve şimdinin tüm büyük dinlerin öğretilerinden belirli bazı noktaları alarak ve onları yeni bir felsefe halinde harmanlayarak mükemmel bir din meydana getirmeye çabalarlar. Devalar bütün bu çalışmalar ile yakından ilgilenirler.

Astral âlemin bu seviyelerinde aylarca ve yıllarca dünyanın ekonomik sorunları tartışılır ve işlenir. İlgili uzmanlar belirli sonuçlara vardıklarında, bu sonuçlar, fizik dünyada yaşayan ve öğütlerine ulusların ya da güçlü reformcu grupların uyabileceği pozisyonlarda bulunan kişilerin akıllarına sokulmak suretiyle çareler aranır. Çünkü, dünyadaki krizler beşeriyetin kendi çabalarıyla çözülemeyecek boyutta ve ciddiyette olduğu zaman beşeriyete yardım edilmelidir. Kriz dönemlerinde, önde gelen dünya liderleri sanki zirveye yücelmiş ve ışık saçan varlıklar gibi görünürler: Çoğu kez, önceden bir partinin kendi halinde bir politikacısı ya da liderinden başka bir şey olmayan bir kişi ortaya çıkar ve dünya politikasında başı çeken bir şahsiyet haline gelir. Kendisinden normal olarak beklenebilecek olanın çok ötesinde bir bilgelik ve önderlik vasfıyla hareket eder.

Kriz atlatıldığında ve büyük görevi sona erdiğinde, bu tür bir insanın tekrar önceki gösterişsiz hâline döndüğü görülür. Böyle insanlar *'seçilmişler'*dir ve kendilerine, beşeriyetin hayrı için bu evren üzerine inerek onu sarıp kuşatan Yüce Varlıklar'ın bir ya da diğeri tarafından yardım edilir. Yüce Varlığın ışığı altında oldukları dönem sürdükçe gerçekten de üstün bir insan kimliğine bürünürler. Fakat, kriz sona erdiğinde, herkes bir hak olarak kendi serbest iradesine sahip olduğundan, ancak bu kadar yardım görebileceğinden ve daha fazlası olamayacağından ötürü bu ışıtma da Yüce Varlık tarafından nihayete erdirilir.

Bu seviyelerde, her yıl milyonlarla çoğalan beşeriyetin büyüyen gıda açığı ile ilgilenen insanlar vardır. Devalar yeni tarım metodları önererek bu kişilere sorunlarında yardımcı olurlar. Bu öneriler fizik dünyada yaşayan ve kendi bölgelerinde bu tür sorunlardan sorumlu olan kişilerin zihinlerine zerkedilir. Bu şekilde yeni fikirler ve metodlar açığa çıkar ve bunlar giderek beşeriyet tarafından benimsenirler.

Bu seviyelerde, yukarda bahsedilen sorunları konu edinen ve haftalarca ya da aylarca süren konferanslar düzenlenir. Bu tür konferanslarda büyük gelişmeler kaydedilir ve fizik dünyada yaşayanlara telkinlerde bulunulur, ki bunlar da beşeriyetin her bakımdan ilerlemesini mümkün kılar.

Beşeriyet, genellikle, mevcut sorunların çözülmesiyle giderek daha bir ilgilenmekte ve kitleler bu çözümlerden yararlanmaktadır. Diğer insanlara nazaran daha fazla evrimleşmiş olan kişiler daha diğerkâm bir hale gelmektedirler. Bu da göstermektedir ki, bu kimseler, fizik dünyadaki yaşamlardan edinilmesi hepimiz için zorunlu olan derslerin en azından bazılarını öğrenmişlerdir.

e — Astral Âlem'in Yedinci Seviyesi

Astral âlemin sonuncu katmanı olan *'yedinci seviye'*-de ilk göze çarpan şey, herhangi türden bir binanın kesinlikle bulunmayışıdır. Beşerî yerleşime ait hiçbir belirti yoktur ama, bu seviyede yaşayan daimî sakinler vardır. Bu kişiler, başka insanlar yaklaştıkları zaman, onları kendileriyle temas kurmaktan vazgeçirmek için ellerinden geleni yaparlar. Çünkü, bu kişiler, evrim yolunda ilerlemelerinin ancak tamamen inzivaya çekilmek ve hiç konuşmadan yaşamak suretiyle sağlanabileceği düşüncesindedirler. Fizik dünyada, beşeriyetten ayrı olarak, insanların nadiren nüfuz edebildikleri ıssız dağların eteklerinde ya da tepelerindeki gözden ırak yerlerde yaşayan mübarek insanlar vardır. Bu insanlar yaşamlarını meditasyon yaparak, oruç tutarak ve bir zahit hayatı yaşayarak geçirirler. Bu tür insanlar ölümden sonra da aynıdırlar ve zamanı gelince astral âlemin yedinci seviyesine ulaşırlar ve meditatif yaşamlarını orada da sürdürürler. Dünyasal yaşamları sırasında, keşişler ya da frerler olarak, hiç konuşmamaktan ve öteki normal beşerlerden tecrit edilmiş bir yaşamdan hoşlanan çeşitli kardeşliklerin mensupları olan insanlar vardır. Bu insanlar kendi içlerine kapanık olarak yaşamaya, uzun süreler boyunca beşeriyetin hayrına dua etmeye öylesine alışmışlardır ki, teselliyi, fizik dünya üzerinde uzun yıllar boyunca yaşadıkları yaşamın aynısını ölümden sonra da sürdürmekte bulurlar. Bu tür insanlar için, astral âlemde, bir mağara aramak ya da içinde yaşayacak bir ev inşa etmek zorunluğu yoktur. Mevcudiyetlerini sürdürmeleri için ne yiyeceğe ne de barınacak yere ihtiyaçları vardır. Bu nedenden, çoğunlukla, açıklık yerlerde, yalnız başlarına olabilecekleri ve rahatsız edilmeyecekleri ormanlarda ve gözden ırak yerlerde yaşarlar.

Yedinci seviyede, burada yaşayan beşerlerin yanısıra, devalar âleminin, kendi vazifelerini sürdüren ve beşerî evrime dahil olan varlıklar ile hiçbir şekilde temas etmeyen, yüksek evrim seviyesindeki sayısız miktarda mensuplarına rastlanır.

f — Astral Âlem'den, Mental Âlem'e Geçiş

Astral âlemin yedinci seviyesinde, astral âlemdeki yaşamları sona eren ve *'mental âlem'*e ulaşmaları için astral âlemin bu nihaî katmanından geçmeleri gereken beşerî varlıklar da bulunur. Daha sonra, varlıklarının daha da yüksek bir parçası olan *'ego'*ya doğru yaptıkları yolculuk sırasında bu mental âlemden de geçerek, egonun [benliğin] doğal ortamı olan *'kozal âlem'*e ulaşacaklardır. Yedinci seviyeye çıkışları sırasında bu kişilere, çoğu kez, *'rehberler'* refakat eder. Rehberler de kendileri gibi beşer kökenli, ancak çok daha evrimleşmiş ve evrim seviyelerine göre yaşlı diyebileceğimiz varlıklardır. Bu rehberlerin kendilerine özgü vazifeleri, astral âlemleri terketmek üzere olan bu kişilere, ayrıntılı olarak, *«ikinci ölümü»*nün ne anlama geldiğini açıklamaktır.

Astral âlemden mental âleme yapılan yolculukta hiçbir ıstırap çekilmez ve bir *'kılıf'*ın daha terkedilmesinden başka bir şey değildir. Rehberlerin görevi, bu geçişi yapacak olan kişilerin zihinlerinde ortaya çıkabilecek olan herhangi bir korkuyu izale etmektir. Aynı yolculuğu daha önceden birçok kereler (—her bir fizik enkarnasyon tamamlandıktan sonra—) yapmış olmamıza rağmen, önceki yolculukları hiç hatırlamayız. Çünkü, her yeni fizik enkarnasyon için tamamen yeni olan *'mental, astral ve fizik bedenler'* edininiz, ki bunlar da geçmiş yaşamların ayrıntılı hatıralarını taşımazlar.

Astral âlemden mental âleme geçiş, orta seviyeden bir bireyin kontrolü dışında olan bir olgudur. Zaman geldiğinde, artık astral seviyede daha başka deneyimler

edinmesine gerek kalmadığı için, astral bedenini terketmek zorundadır. Bundan sonra, fizik yaşamı sırasında gerçekleştirdiği zihnî çalışmaları pekiştirmek ve bunları da *«daimî atom»*un ([20]) içinde ihtiva olunan ve önceki tüm yaşamlarını temsil eden *«bilgi haznesi»*ne katmak üzere mental âleme geçmelidir.

Sözkonusu kişi, yapacağı geçiş konusunda kendisine verilebilecek olan gerekli tüm enformasyonu rehberlerinden almış olarak, giderek uykuya dalar ve hemen hemen akabinde mental âlemde uyanır. Bu kısacık uyku anında, artık tamamlamış bulunduğu o astral yaşamına ait astral bedenini ebediyen terketmiştir. Aynen fizik dünyadan astral âleme geçişi sırasında olduğu gibi, mental âlemde de kendisini arkadaşları karşılar. Artık, tamamen yeni bir yaşam türüne başlar. Orta seviyeden bir insan için bu yaşam, çoğu kez, astral âlemdeki yaşamından çok daha kısadır. Fakat, evrimleşmiş bir insan için mental âlemdeki yaşam süresi daha uzun olur.

4. BÖLÜM

MENTAL ÂLEM'İN 7 SEVİYESİ VE GEÇİŞLER

«Astral aura'nın ötesine uzayan ve ona benzeyen, fakat daha suptil, daha ethereal bir maddeden oluşan, yumurta biçiminde bir form görülebilir ki, bu, Mental Beden'in aurası'dır....»

White Eagle
(Yüksek Rehber Ruh)

Spiritual Unfoldment, Part I, Liss, Hampshire, The White Eagle Publishing Trust, 1978, p. 34.

a — Mental Âlem ve Temel Özellikleri

Mental âlem hakkında, astral âlem hakkında anlatılanlar kadar ayrıntılı bilgi vermek imkânsızdır. Çünkü, mental âlemde olup bitenlerle fizik dünyada olup bitenler arasında benzerlikler bulmak ve bunları kıyaslamak çok güçtür. Mental âlemdeki yaşam, orada her şey *'düşünce'* ile ilgili olduğundan, fizik âlemdeki yaşamdan son derece farklıdır.

Zamanı gelince kişi astral bedenini terkeder ve mental âleme intikal eder demiştik. Fizik seviyede ölüm vuku bulduğunda bu, paltonun (fizik beden) çıkarılışına, astral seviyedeki ölüm ise ceketin (astral beden) çıkarılışına tekabül eder, ki sonunda kişi gömleğiyle (mental beden) kalır ve mental âleme de bu beden içerisinde girer.

Mental beden, egonun (benliğin) yurdu olan kozal âlemden aşağıya inişi sırasında çevresinde oluşturduğu ilk bedendir. Astral maddeden daha suptil bir materyalden biçimlendirilir. Aslında, mental beden, bireyin düşünce-formudur. Hiç yoğunluğu yokmuş gibi görünen

bu çok ince, bulutumsu formu kelimelerle tanımlamak imkânsızdır. Ancak, evrimleşmemiş, yani elli kadar fizik enkarnasyon yaşamış olan bir beşerî varlığın mental bedeni ile evrimleşmiş, yani beşyüz kadar fizik enkarnasyon yaşamış olan bir beşerî varlığın mental bedenini, yapımının iki ayrı safhasında görüldüğü şekliyle (—başlangıç safhası ve bitmiş haldeki obje—) bir hasır sepete benzetmek suretiyle, fizikî olarak kıyaslayabiliriz. Başlangıç safhalarında her ne kadar bir sepetin ortaya çıktığını görürsek de henüz bu sepetin tabanına tutturulmuş olan sadece birkaç saz parçası vardır. En nihayet tüm boşluklar dolar ve bitmiş haldeki sepet, hepsi de birbirinden ayrı ve bağımsız olan, fakat ilk bakışta bileşik bir bütün gibi görünen yüzlerce sazın uyumlu bir şekilde biraraya gelmesinden oluşur. Bu sazların her birinin, o bireyin az çok hâkim olduğu belirli bir zihnî gelişim konusunu temsil ettiğini düşünebiliriz.

Bir insanın, fizikî ölümünden sonra astral âlemde tam olarak bilinçli bir hale geldiğinde duyduğu ilk his, saadet ve coşkulu bir esenlik duygusudur. Astral ölümden sonra mental âlemde tam olarak bilinçli bir hale geldiğinde ise duyduğu ilk his, derin bir sürûr ve beşeriyet ile barış içersinde olma duygusudur. Önceleri, mental âleme geçmiş olduğunu dahi idrâk etmeyebilir: Orada kendini öylesine halinden memnun ve mutlu bir halde hisseder ki, bir süre için kendi halinde bırakılmaya razıdır. Zamanı gelince çevresindeki değişimi idrak eder ve bir kez daha, kendisini karşılamayı bekleyenlerin, henüz terkettiği âlemle ilgili şartlar ile artık yeni yaşamında uymak zorunda olduğu şartlar arasındaki farkı kendisine öğretmeleri gerekir.

Mental âlem, *'düşünceler âlemi'*dir. Düşünceler mental âlemin yegâne gerçekleridir: Masalar, iskemleler ve binaların fizik dünyanın somut nesneleri olmaları

gibi düşünceler de mental âlemin somut nesneleridir. Ancak, mental bedenin fizik bedenden çok daha suptil bir materyalden oluşması gibi, düşünceler de çok daha suptil bir maddeden oluşurlar. Eğer astral ya da fizik maddeyi herhangi bir şekilde (—ki bu imkânsızdır—) *'düşünceler âlemi'*ne götürebilseydik, oradaki varlıklar için bu madde mevcut olmayacaktı. Bu, aşağı yukarı, düşünce-formları'nın fizik dünyadaki haline benzeyecekti: Şöyle ki, düşünce-formları bizi sürekli olarak çevrelerler ve zihinlerimizi etkilerler ama, biz onları göremeyiz. Mental âlemde geçerli olan şartların nasıl olduğunu açıklamak bakımından çekilen en büyük zorluk, fizik dünya anlayışına tamamen yabancı olan *'bilinç şartları'*nı ayrıntılı olarak tanımlamamızı mümkün kılacak hiçbir kelimenin bulunmayışıdır. Mental seviyede öteki varlıkları bireyler olarak, fizikî formların astral kopyaları olarak değil de sözkonusu varlıkların düşünce-formları olarak algılarız. Bu düşünce-formları da varlıkların zihnî gelişimleri ile uyumlu olur.

Mental seviyede faal olan bir insan, hem alıcı hem de verici olan bir radyoya benzetilebilir. Alırken ve neşriyat yaparken kullanabildiği dalgaboyu adedi tamamen kendisinin aşina olduğu konuların adedine bağlıdır. Başkalarının düşüncelerini, ancak o düşüncelere özgü dalgaboyuna ayarlanabildiği sürece, yani, düşünceyi oluşturan konuya ilişkin belirli bir bilgiye sahip olması halinde alabilir. Aldığı düşünce-formları'nı kendi düşünce-formları'nı neşretmek suretiyle yanıtlayabileceği ve bu yanıtlar da aynı konuya ilgi duyan ve benzer bilgilere sahip olan diğer bütün kişilerce zaptedileceği için, o konuda bir sohbet yürütebilir.

Astral seviyede, güzel müzik parçaları, resimler, vs. yaratan ve başkalarına sanat ve bilimler konularında öğretmenlik yapan büyük entellektüellere rastlarız. Bu

kişiler, astral âlemden mental âleme geçtiklerinde, kendilerinin geçmiş oldukları yoldan geçmekte olanlara yardım etmeye devam ederler. Şöyle ki, mental seviyede bu kişilerin öğretisi, sürekli bir düşünce akımı halinde neşrolunan teknik ve teorik konferanslar şeklini alır. Bütün bunlar aynı konuya ilgi duyan herhangi biri tarafından zaptedilebilir. Bu düşüncelerin, geçmişteki entellektüel faaliyetleriniz sayesinde anlamaya muktedir olduğunuz kadarını kavrayabilirsiniz. Sözkonusu düşüncelerin anlayışınızın ötesinde kalan bölümleri sizin tarafınızdan hiçbir şekilde kaydedilmez ve zaptedilmez. Çünkü, radyonuz kendi anlayışınızla sınırlanmıştır. Eğer matematik ya da kimya gibi konuları hiçbir zaman etüd etmemişseniz, bu bilimlere vakıf olan kişilerce neşredilen ve sizi tamamen çevrelemiş bulunan, matematik ya da kimyaya ait düşüncelere yanıt veremezsiniz.

Mental âlemdeki yaşam, sınırlı bir zekâya sahip olan bir kişiye nazaran entellektüel bir insan için çok daha ilginçtir. Örneğin, yaşamı boyunca belirli bir konuyu etüd etmiş olan bir kimsenin durumunu ele alalım. Mental âlemde, bu konunun Üstadları olan öteki entellektüellerle, onların orada ifade ettikleri düşünce-formlarını sadece sezmek ve görmek suretiyle temas edecektir. Artık yetersiz bir beyinle de sınırlanmadığı için, sadece fizik dünyada mükemmelen anladığı şeyleri açıkça anlamakla kalmayıp, fizik yaşamda tamamen kavrayamadığı ve ancak prensip olarak idrak edebildiği birçok şeyi de açıkça anlayacaktır.

Bir insan, zihnî (mental) gelişimini hatırı sayılır bir süre boyunca sürdürür. Bunun, kendisini tatmin etmesinin yanısıra, yapmış olduğu çalışmalar sayesinde ve çalışmalardan ötürü bir sonraki fizik enkarnasyonunda mental âlemdeki yaşamı sırasında pekiştirdiği bilgiyi tümüyle anlayacak bir beyin edinme hakkını kazanmış olacağından, gelecek yaşamlarda büyük bir yararı da olacaktır. Son derece gelişmiş bir zekâya sahip olan insanların, mental âlemde iki ya da üçbin yıl kadar kaldıkları dahî görülmektedir ki, bu tür insanlar için mental seviyedeki yaşamın sıkıcı olduğunu söyleyemeyiz. Öte yandan, pekiştirecek pek fazla bilgiye sahip olmayan evrimleşmemiş bir varlığın bu seviyede kaldığı süre genellikle çok kısadır ve oradaki yaşamı, muhakkak ki, kendisinden çok daha entellektüel olan kardeşlerinin yaşamı kadar hoş ya da ilginç geçmez. Kendi kısıtlılıklarını idrak etmediği için de hiçbir şekilde ıstırap çekmez. Bu durum, tahayyül edebileceğiniz en sınırlı zekâya sahip olan bir insan için dahi geçerlidir.

Bir örnek vermek gerekirse, astral âlemin beşinci seviyesinde yaşamakta olan bir kimse mental âleme intikâl ettiğinde, zihninde sadece tek bir düşünce, *'Cennet'* düşüncesi vardır. Bu tür kimselere din öğretmenleri, bir kez *'cennete alındılar mı'* artık ebediyen orada kaldıklarını öğretmişlerdir. Mental âleme geçtiklerinde, özlemle bekledikleri ebedî sürûr hakkında kendilerine verilen sözlere uyduğunu gördükleri şartlar altında yaşamaya başladıklarından, cennete alındıklarından emindirler. Cennet dünyasında ebediyen kalmayı umduklarından, her zaman tahayyül ettikleri şekilde bir cennet illusion'u kendilerince yaratılır. Kendi düşüncelerini, aynı illusion-lar'ın hâkimiyeti altında olan diğer kişilerin neşrettikleri düşüncelerle değiş tokuş ederek, yarattıkları bu illusion'un içerisinde yaşarlar. Böylece, tüm mental yaşamları devasa bir düşünce-formu dahilinde yaşanmış olur. Gayet mutlu olmalarına rağmen, bu şartlardan, mental âlemi hem zihnî faaliyetlerini pekiştirmek için, hem de bu bilinç seviyesine varmazdan önce sahip oldukları entellektüel mahiyetteki bilgiyi arttırmak için kullanan kişiler kadar yararlanamazlar.

b — Mental Âlem ve 7 Bilinç Seviyesi

Mental âlemde de astral âlemdekilere tekabül eden *'yedi bilinç seviyesi'* vardır. Ancak, bu âlemde bir seviyeden ötekine (—yukarıya ya da aşağıya—) geçmede herhangi bir güçlük sözkonusu değildir. Buna rağmen, uygulamada, seviyelerin daimî sakinlerinin dolaştıkları nadiren görülür. Orta seviyeden bir insan, doğal ortamını, yani, kendisine en çok uyan ve içersinde daha mutlu olacağı ortamı ilk dört katmandan birinde bulur. Dördüncü katmanın ötesine geçenler, ancak olağanüstü bir zekâya sahip olan bireylerdir. Genellikle, astral âlemden mental âleme geçen bir insan, kendisini karşılayan yardımcıların rehberliği altında derhal kendi zihnî gelişimine en çok uyan bilinç seviyesine gider ve mental bedenini de terkedip, *'ego'*nun (benliğin) daimî yurdu olan *'kozal seviye'*de kısa bir süre geçirme vakti gelene kadar orada kalır.

c — Mental Âlem'den Kozal Âlem'e Geçiş

Varlığın mental âlemden de ayrılma zamanı geldiğinde, bu kez *'üçüncü ölüm'* vuku bulur. Varlık, böylece, mental beden dediğimiz kılıfı da terkedip, kısa bir süre için, sahip olduğu yegâne daimî beden olan *'kozal beden'*e bürünerek yaşar.

'Üçüncü ölüm,' astral âlemden mental âleme geçişe çok benzer. Kişi giderek bilincini kaybeder ve mental bedenden çıkmış olduğundan, kendini kozal bedenin içersinde bulur. Bu bedene *'kozal'* denmesinin nedeni, spatyomun Üçüncü Kademesi'ni oluşturan *'kozal âlem'*de faal halde olmasından ötürüdür. Ayrıca, insanın *'daimî bedeni'* olarak da bilinir. Bunun da nedeni, bir insanın bu bedene, bireyleşerek hayvanlar âlemini terkettiği ve bağımsız bir beşerî varlık haline geldiği zamandan beri sahip olmasıdır.

5. BÖLÜM

KOZAL ÂLEM'İN 7 SEVİYESİ VE GEÇİŞLER

«Kozal beden nispeten daimîdir ve uzun enkarnasyonlar siklusu boyunca mevcudiyetini sürdürür... ancak varlığın, bir beşer olarak gene-doğmasına daha fazla ihtiyacı olmadığı zaman mevcudiyetini yitirir.»

Tibetli
(Üstad Djwahl Khul)

Bailey, Alice A. **Initiation, Human and Solar,** New York, Lucis Publishing Co., 1974, p. 217.

a — Kozal Âlem ve Temel Özellikleri

Kozal âlem, ego'nun doğal ortamıdır ve ego, enkarnasyonlar dediğimiz süreler boyunca bu seviyede kalır. Enkarnasyon sırasında, *'ego'nun bir parçası daha aşağı bilinç seviyelerinde tezahür eder'* ve ego'nun (benliğin) değişik fizik bedenler içersinde tekrar tekrar doğmak zorunluluğundan kurtulması için gerekli olan deneyimleri edinir.

«Kozal Beden», insanın en son enkarnasyonunda biriktirmiş olduğu deneyimin eklenmesi suretiyle her yaşamda değişir. Bu nedenden dolayı da bazan Kozal Beden'e *«bilgi haznesi»* ([18]) (reservoir of knowledge) denilir. Evrimleşmiş bir insan bu hazneyle istediği zaman bağlantı kurabilir ve geçmiş yaşamlarının deneyimlerini fizik seviyeye çekebilir. Bu da kendisini, her yeni bir fizik beyin edinişinde belirli bazı şeyleri yeni baştan öğrenmek zahmetinden kurtarır. Çünkü, kendi başına, beynin, geçmiş deneyimlere ait hiçbir hatırası yoktur. Bundan dolayı de evrimleşmiş bir insan, evrim seviyesi kendisininkinin aşağısında olan kardeşine nazaran daha avantajlıdır. Fakat, her birimiz, evrimsel gelişmenin bu safhalarına vardığımızda aynı pozisyonda olacağız.

Bu konuların beşeriyetin yardımcıları olduklarını ileri süren kişilerce çok daha iyi anlaşılması ve bireylerden ziyade kitlelere öğretilmesi hâlinde beşeriyet de bu konulara daha fazla eğilecektir. Fizik seviyede görülebilir olan *'kişiliğin,'* gerçek insanın, yani *'ego'*nun (benliğin) ufacık bir parçasından ibaret olduğu gerçeğini sadece birkaçımız kavrayabilmektedir. Halbuki, bu *'ego'* ya da *'bireysellik,'* beşeri varlık statüsüne ulaştıkları zaman tüm insanlara bahşedilen *'serbest irade'*nin sağladığı hareket sınırları dahilinde o kişiliği elinden geldiğince ışığı altında tutar ve ona rehberlik eder.

b — Kozal Âlem'de, Zamansızlık Olayı

Kozal Âlem'de, geçmiş zaman, şimdiki zaman ve gelecek zaman gerçekte birdir. Bunu açıklayabilmek için fizik dünyadan bir örnek verebiliriz. Bir an için, birkaç yüz metrede bir bükülen ve dönen bir nehir tahayyül edin. Bu nehirde yol alan bir buharlı geminin güvertesinde duran bir insan, nehrin, sadece, geminin o anda bulunduğu yerde uzanan kısmını görebilir. Geminin arkasında kalan ve hali hazırda katetmiş olduğu dönemecin ötesinde uzanan kısmı ve aynı şekilde, geminin yaklaşmakta olduğu ve önünde yer alan dönemecin ötesinde uzanan kısmı göremez. Şimdi, diyelim ki, başka biri de aynı rotayı bir helikopterin içinden izliyor olsun. Helikopterdeki kişi, nehrin tümünü tek bir uzantı halinde görecek ve buharlı geminin, o andaki pozisyonuna göre arkasında ve ilerisinde kalan kısımları da net bir şekilde izleyebilecektir. Helikopterdeki kişi için, geminin arkasında kalan manzara ya da yolcuların az sonra görecekleri manzara, yolcuların o anda gördükleri manzara kadar görülebilir haldedir. Onun için geçmiş ve gelecek zamanlar yoktur; hepsi de şimdiki zamandır.

c — Kozal Âlem'de, Yaşam Plânlamaları

«*Kozal Âlem*»de, varlığa, geçmiş yaşamının tüm kaydı, daha ziyade bir filmin bölümleri gibi, bir dizi resimler halinde gösterilir. Bu resimler, geçmiş yaşamında nerede başarısız ve nerede başarılı olduğunu kendisine kesinlikle gösterir. Ayrıca, gelecek yaşamının kendisi için ne yapmayı kasdettiğini ve daha fazla ilerleme kaydedilmezden önce karakterinde ne gibi değişimlerin oluşması gerektiğini de gösterir. Evrimleşmiş bir insan bütün bunları görür ama, sınırlı zekâsından ötürü bunun anlamını entellektüel bir insanın anladığı şekilde kavrayamaz. Evrimleşmiş insan geçmiş yaşamındaki hatalarının sonuçlarını görmekle kalmaz, bu hataların nedenlerini de derhal görür. Gelecek yaşamında aynı şekilde başarısızlığa uğramamaya karar verir. Böylece, geçmiş yaşamının bu resimlerinden aldığı dersler kendi «*daimî atomu*»nun (—tüm geçmiş yaşamlarındaki deneyimlerinin özünü içeren o «*bilgi haznesi*» nin—) yapısına nakşedilir. Gelecekteki bir yaşamda, benzer sorunlara ilişkin kararlar alma zamanı geldiğinde, «*bilgi haznesi*»nin mevcut olduğu seviyeden konuşan *'ego'*nun (benliğin) fizik varlığa gönderdiği uyarı olan «*vicdan sesi,*» benzer hataların ikinci bir kez yapılmamasını sağlar.

Evrimleşmiş kişi, ayrıca, bir sonraki enkarnasyonunda belirli bir topluluk ya da ulus dahilinde doğmasının, ihtiyacı olan çevreyi sağlayacağı için yararlı olacağını idrâk eder. Bu nedenden ötürü, bir sonraki yaşamı kendisine gösterildiğinde hiç itiraz etmeden bunu kabûllenir. Kendisi için düzenlenen yaşamın, gerekli olan gelişmeyi sağlayacak en uygun yaşam olduğunu gayet iyi bilir. Bu gelişmeyi mümkün olan en kısa zamanda edinmek bir ego'nun amacıdır.

Hepimiz, kozal âlemde, yani ego (benlik) seviyesinde geçirdiğimiz zamandan çok hoşnut kalmamıza rağmen, evrim yasasına uygun olarak kozal âlemi tekrar terketmek zorundayızdır. Zamanı geldiğinde, içimizde, kendimizi bir kez daha ifade edebilmek ve deneyimler edinebilmek arzusu uyanınca kozal âlemden ayrılmak isteriz; biliriz ki, beşerî evrimde gelişim, ancak, fizik âlemde yaşanan sayısız yaşamlar sayesinde edinilebilir. Fizik dünyada tekrar doğmanın artık gerekli olmayacağı bir safhaya erişecek derecede evrimleşene kadar kozal âlemde hakim olan vibrasyonlara tam olarak yanıt veremeyeceğimizi idrâk ederiz. Bu safhaya erişmek demek, fizik seviyedeki yaşamın bize öğretebileceği tüm dersleri öğrenmiş olmak demektir ki, o zaman fizik ya da astral seviyelerin çok ötesindeki daha başka faaliyet seviyelerine yöneliriz. Bu *'kâmil insan'* safhasına erişen kişiler, bazan gönüllü olarak, beşerî ırka karşı duydukları sevgiden ve beşeriyete evrimde yardımcı olmak arzusundan ötürü, aşağı *'bilinç seviyeleri'* ile irtibat hâlinde kalmak kararını verirler. Böyle Yüce Varlıklar olmasaydı, beşeriyetin gelişmesi şimdikinden çok daha yavaş olacaktı.

6. BÖLÜM

FİZİK DÜNYA'DA GENE-DOĞMAK YÖNTEMİ

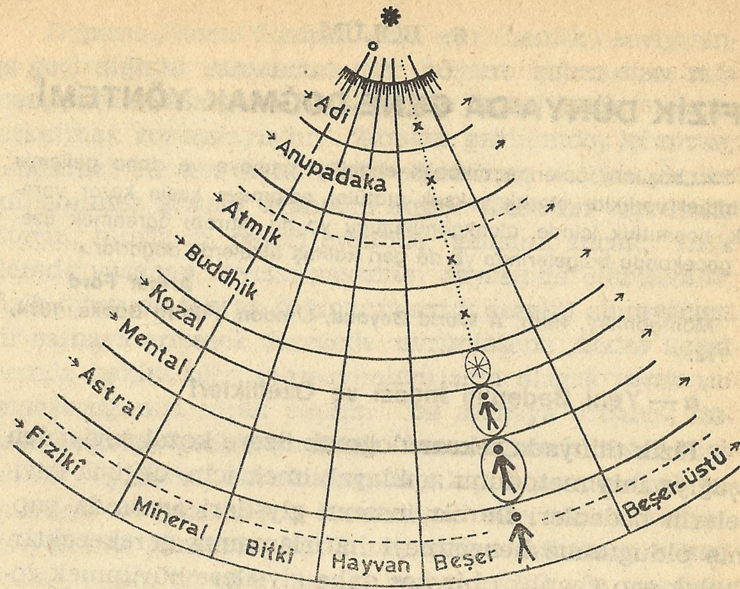
«...bazıları, önlerine çıkacak engelleri aşmaya ve daha gelişmiş spiritüel varlıklar olarak yüksek statüler edinmeye kesin karar vererek, hoşnutluk içinde, alçakgönüllülüğü ya da ıstırabı öğrenmek üzere gecekondu bölgelerinde ya da geri kalmış ülkelerde doğarlar.»

Arthur Ford

Montgomery, Ruth. **A World Beyond**, London, Futura Books, 1974, p. 172.

a — Yeni Beden'in İnşası ve Özellikleri

Fizik dünyada tekrar doğmak üzere kozal seviyeden aşağıya iniş metodunu açıklayabilmek için, değişik seviyelerin bedenleri ile bir insanın giysileri arasında yapmış olduğumuz benzetmeyi hatırlamamız gerekecektir. Çıplak ego (benlik) bir kez daha giysilere bürünmek zorundadır — yani, üç ayrı şuur seviyesinde faaliyet gösterebilmesi için gerekli olan ve bu seviyelere tekabül eden üç yeni beden edinmelidir. Sahip olması gereken ilk beden mental maddeden oluşmalıdır, ki buna *mental beden* ('gömlek') diyoruz. Varlık, kendisine bir mental beden edinmek için dikkatini *'daimî atomu'*na yöneltir. Daimî atomda, mental âlemde mevcut olan tüm katmanlara tekabül eden moleküller bulunur. Ego (benlik), mental atomu canlandırır ve çevresine mental âlemde mevcut olan maddeden daha başka mental atomlar cezbeder. Bu, aynen, bir eriyiğe atılan bir kristalin çevresinde daha başka kristaller oluşturmasına benzer. Ego'nun çevresine cezbedilen mental madde, bir önceki mental bedeninin (—mental âlemdeki yaşamının sonunda terketmiş olduğu bedenin—) biçimini alır. Şu farkla ki, bu yeni beden, son enkarnasyonundaki zihnî çabalarının sonuçlarını da içerdiği için, bir önceki bedenden daha iyi bir mental şuur aracıdır. Ego (benlik), bu yeni yaşama, tüm geçmiş yaşamlarında biriktirmiş olduğu bil-

Tabiat'taki Evrim Vasatları ve bunlardan biri olan Beşerî Evrim'in varlığını sürdürdüğü çeşitli (— Fizikî, Astral, Mental, Kozal, vb.—) Seviyeler

gilerin hepsini içeren bir mental bedenle döner ama, hâlâ daha, o ana değin etüd etmeyi ihmal ettiği konulara ilişkin hiçbir bilgisi yoktur. Bu da dünyadaki bazı insanların diğer insanlardan neden o kadar farklı olduklarını gösterir: Bu insanlar değişik dereceden mental bedenlere sahip oldukları için zekâları da farklıdır. Bundan dolayı da birçok yaşamlardaki deneyimler sayesinde edinilmiş ince bir zekânın sahibi olan bir kimse, hiçbir zaman, kendisinden daha tecrübesiz olan birinden [istismar amacıyla] faydalanmaya kalkışmamalıdır — bu kişinin görevi, tüm küçük kardeşlerini engellemek değil de onlara yardımcı olmaktır.

Kendisi için yeni bir mental beden oluşturan ego (benlik), bu kez dikkatini astral atoma yöneltir ve onu canlandırır. Çevresine derhal, bir önceki astral bedenini terkettiği sırada o bedeninde bulunan türden astral madde cezbeder. Bu şu anlama gelir ki, son yaşamında kaydettiği tüm duygusal gelişmeler, yeni yaşamı boyunca kendisine hizmet edecek olan yeni astral bedenince *('ceket')* içerilmektedir. Bu yeni astral beden, astral âlemdeki son yaşamı sırasında yaptığı çalışmaların sonuçlarını da kapsamaktadır. Örneğin, eğer müzikle ilgili ayrıntılı bir çalışma yapmışsa, bir sonraki fizik yaşamında müziği ya bir meslek ya da bir dinlenme vasıtası olarak seçme dürtüsünü duyacak ve müzik yeteneğini geliştirmek kendisi için çok kolay olacaktır. Yeni astral beden bir öncekine nazaran çok daha hassas olacak, yani, selefine nazaran duyguları daha güçlü bir şekilde kaydedebilecektir.

Ego (benlik), bundan sonra, bir fizik beden *('palto')* edinmek zorundadır. Bunu da normal olarak, fizik dünyadaki bir aileden dünyaya gelmek suretiyle edinecektir. Bu yeni fizik bedenin bir önceki enkarnasyona ait bedenden daha iyi olması gerekmez — yeni fizik bedenin durumu bu yeni yaşamda öğrenilmesi gereken derslere bağlıdır ve varlığın sadece bu yaşamda ihtiyaç duyduğu türden bir bedendir.

b — Yeni Bir Yaşam Maketi Hazırlanışı

Varlık fizik dünyaya dönerken verilmesi gereken ilk karar, ne gibi karakter değişikliklerinin oluşturulacağına dairdir. Bunun yanıtı da çeşitli konularda kararların verilmiş olması demektir. Bu kararların ilki, ego'nun (yani kişinin) hangi ulusa mensup olarak doğacağına ilişkindir. Her ulusun kendine özgü hasletleri vardır. Örneğin, Türk ulusunu ele alırsak, *'vazife aşkı'* belki de Türk karakterinin en belirgin niteliğidir. Eğer enkarne olmak durumunda bulunan ego bir önceki yaşamlarında güçlüklerle yüzyüze gelmekten kaçınmışsa (—hatta, bir önceki yaşamlarının birinde intihar [19]) edecek kadar korkakça davranmış dahi olabilir—) Türk ulusunun ayrılmaz bir parçası olan hasletlerinden yok-

sun olduğu aşikârdır. Demek ki, Türk ulusu dediğimiz aileler grubunun bir mensubu olarak yaşayacağı bir yaşam, bu bireyin karakterine, bu yaşamda edinmek ihtiyacında olduğu hasletleri nakşedecek ve bu yaşamın sonunda da karakteri hatırı sayılır derecede değişmiş olacaktır.

Ego'nun (yani kişinin), hangi ulusun mensubu olarak doğacağına karar verildikten sonra, bu ulusun uygun bir ailesinin seçilmesi gerekmektedir. Bu, ayrıntılar üzerinde büyük bir dikkatle durulması gereken ve hiç bir zaman şansa bırakılmayan karmaşık bir konudur. Sözkonusu ego'ya ihtiyaç duyduğu ortamı sağlayabilecek olan düzinelerce aile bulunabilir ama, geçmişteki eylemlerinden ötürü fizik dünya için cazip sayılacak türden şartlar dahilinde doğmak ayrıcalığını hak etmemiş olabileceği için de bu ailelerin çoğunu hesaba katmak imkânsızlaşabilir. Öyle bir aile seçilmelidir ki, o aile sayesinde, geçmişte oluşturduğu kişisel bağlardan bazıları ile tekrar temasa geçebilsin. Kişisel bağlar, sevgi, nefret, evlilik, ebeveyn olma, evlilik dışı bir çocuğun babası olma, başı dertte olan bir bayanı terketme, vb. eylemler sonucunda oluşturulur ve bunlardan dolayı edinilen karmanın da ödenmesi gerekmektedir.

Soyaçekim sorunu da verilmesi gereken bir başka karar demektir:

a — Kişinin, sağlıklı olmaya hak kazanıp kazanmadığı ya da hastalıklar geçirmesinin gerekip gerekmediği;

b — Yakışıklı mı yoksa sade bir görünüşte mi olacağı;

c — Hak ettiği beyin tipi, vb. hususların hepsi de göz önünde bulundurulur;

d — Ebeveynin kişisel uygunluğu da hesaba katılır;

e — Ne tür ebeveyn oldukları ve karı kocalık durumlarının uygunluğu;

f — Kişinin, bir çocuk isteyen ve dolayısıyla da kendisine yaşamda uygun bir başlangıç sağlayabilmek için elinden geleni yapacak olan bir anneden doğup doğmayacağı;

g — Örneğin müzikle ilgilenmek dürtüsüyle ortaya çıkabilecek olan çocukluk çağı istidatlarını gözönüne alarak, kendisine bağımsız bir varlık olarak davranacak olan bir aileden mi yoksa bu tür dürtülere hiç aldırmayarak canını sıkacak ve büyüdüğünde dahî hareketlerine karışacak olan bir aileden mi doğacağı;

h — Din konusunda hoşgörülü davranacak kişiler arasında doğup doğmayacağı; vb. sorunların hepsi de inceden inceye hesap edilir.

Bütün bu düzenlemeler yapılır, uygun bir astrolojik an seçilir ve varlık bir bebek olarak dünyaya gelir. Çevresinde yüzyüze geleceği tüm engelleri aşmak artık varlığın görevidir. *Bazan, ilerde ulusların [pozitif] liderleri hâline gelecek olan Yüce Varlıklar, belirli bir amaçla, fakir ve sorunları olan ailelerden doğarlar.*

Yeni yaşamında yoluna çıkan engelleri aşmayı başaran kişi, fizik dünyada geçireceği ilerki bir yaşam için kendi durumu tekrar mütalaa edildiğinde, cazip şartlar içersinde bulunan ve yüksek prensiplere sahip olan bir aileden doğmayı garantilemiş olacaktır.

Bu kitap, Spatyom'u etüd eden bir Ruhsal Rehber tarafından verilmiş olan tebliğlerden derlenmiştir.

DİPNOTLAR

(1) **Düşünce formu:** (form pansée): Düşünce empülsleri astral madde gibi suptil bir madde üzerine yansıtıldıklarında, sözkonusu maddenin akışkan yapısı üzerinde ve o ortamda reel olarak algılanan sahneler.

(2) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 2 ... Böl: 4/Açıklama - 34

(3) Bu türlü yerlerde gezinen pek çok geri bedensiz varlık, özellikle içkili kimseleri obsede ederek, kendilerine bağlarlar. Alkoliklerdeki kişilik değişimlerinin önemli nedenlerinden biri de budur.

(4) Bkz: **KARMA,** kitap - 51

(5) Bkz: **PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI,** kitap-40 ... Böl: 5

(6) Bkz: **EVRİM - ÜRETİM**, kitap-52 ... Böl: 4/Sıra-5

(7) Bkz: **PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI**, kitap-40 ... Dipnot-16

(8) **Hermes:** Grek Mitolojisi'nde, Tanrılar'ın habercisi olan, bilim, seyahat ve belâgat Tanrısı. İnsanın gelişmekte olan zihninin sembolü; beşerî akıl ile İlâhi Bilgelik arasındaki aracı.
Bkz: **VİMANA**, kitap-46 ... Dipnot-12

(9) **Argo'nun Kaptanı Jason:** Grek Mitolojisi'nde, Altın Yapağı'yı ele geçirmek üzere, yanındaki diğer kahramanlar (Argonautlar) ile birlikte, Argo adındaki gemiyle Karadeniz'deki Colchis'e giden Grek kahramanı.

(10) **Metropol:** Büyük kent.

(11) **Melekler Âlemi:** En yüksek seviyeden Yönetici Tabiat Ruhları olan Devalar'ı kapsayan ruhsal vasat [Burada sözkonusu melekler âlemi, İlâhî Melekler Âlemi ile aynı değildir.]

(12) **Elementaller:** Tabiat Ruhları'nın, en aşağı seviyeden olan ve daha ziyade dört unsur, yani Ateş, Hava, Toprak ve Su ile ilgili olarak tezahür eden bir sınıfı. Ateş'te yaşayanlara **'salamanderler'**; Hava'dakilere **'sylphler'**; Toprak'takilere **'gnomlar'**; Su'da ikâmet edenlere ise **'undineler'** denir.

(13) Bkz: Üstteki dipnot-7

(14) **Yaşlı** ifadesi, burada, **daha ileri evrimli** anlamındadır.

(15) **Tozlaşma:** Çiçeklerin erkeklik organlarındaki çiçek tozunun, rüzgâr ya da böcekler gibi bir aracı vasıtasıyla çiçeklerin tepeciğine konması.

(16) **Flora** ve **Fauna:** Belirli bir çevreye ait bitki ve hayvanların tümü.

(17) Buradaki dört boyutlu mekân; en, boy, derinlik ve zaman dörtlüsüdür ve 4 Boyutlu Âlem ile ilgisi yoktur.

(18) Bkz: **BİLGELER PLÂNI-1** ... Böl: 4

(19) Bkz: **DOSTLAR PLÂNI-2** ... Böl: 6/Sıra-2

(20) **Daimî Atom:** Monadın, tezahür etme amacıyla kendine tahsis ettiği beş beşerî evrim seviyesinin her biri üzerinde yer alan beş atom. Mental seviyede bulunan mental ünite de bunlara dahildir. Dengeli bir merkez oluştururlar ve nispeten daimîdirler. Çevrelerinde çeşitli kabuklar ve bedenler inşa edilir. Sözün tam anlamıyla, küçük güç merkezleridirler.
Bunlar, 'fizikî daimî atom', 'astral daimî atom', 'manasik daimî atom', 'buddhik daimî atom' ve 'atmik daimî atom' ile 'mental ünite'dir. Kozal seviyedeki daimî atom, 'manasik daimî atom'dur.

(21) **Erenlerin dokuduğu çul yanmaz.**
Cehennemde günah yanar, kul yanmaz.

(22) Bkz: **DURUGÖRÜ**, kitap-35.

Dünya Spatyomu, fizik dünya ile, 4 Boyutlu Âlem arasında bir geçiş koridoru'dur. Diğer bir deyişle, dünya ahreti, fizik Kâinat ile, Ruhsal Kâinat arasında bir tampon bölge'dir. Bu tampon bölge, yarı fizik kâinat özelliklerini, yarı ruhsal kâinat özelliklerini taşımaktadır.

Beşer varlığı, evrimi ilerledikçe, bu ahret plânının, daha üst seviyelerinin varlığı olur. Bu yükseliş, sonunda, bir üst kâinat'ın en alt kademesi olan 4 Boyutlu Âlem'e ulaşıncaya kadar sürer. Dünya ahreti, dünyaya aittir ve genellikle, her planetin kendi ahretleri vardır. Öte yandan, ahretler arası girişim ve ilişkiler de varsa da, bunlar, şimdilik, dünya beşeri için ileri bilgileri ihtiva eden ve inceleme alanı dışındaki hususlardır.

Dünya ahreti, alttan üste doğru, üç ana seviye'den oluşmaktadır. Bunlar, astral seviye, mental seviye, kozal seviye'dir. Kozal Seviye'nin üstünde, 4 Boyutlu Âlem bulunmaktadır. Dünya ahreti, gerçekte, öylesine inanılmaz görkemli özellikler taşımaktadır ki, ne kadar bilinirse bilinsin, gene de bilinemeyecek pek çok yanları olacaktır. Fakat, bilindiği ve bildirildiği kadarını da bilmek, kuşkusuz herkesin yararına olacaktır. Çünki, bilmeden öte âleme geçenlerin, dünyadaki sorunlu insanlardan daha da sorunlu bir ahret hayatları olmaktadır.

Bu yapıtla, şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Ahret Âlemi ve Çeşitli Şuur Seviyelerinin Özellikleri.
Ahret Âlemi ve Öte Âlem'deki Yaşamların Biçimleri.
Ahret Âlemi ve Ahretten Dünyaya Doğuş Olayı.

Astral Âlem'in 7 Seviyesi ve Temel Özellikleri.
Mental Âlem'in 7 Seviyesi ve Temel Özellikleri.
Kozal Âlem'in 7 Seviyesi ve Temel Özellikleri.

65 TL.